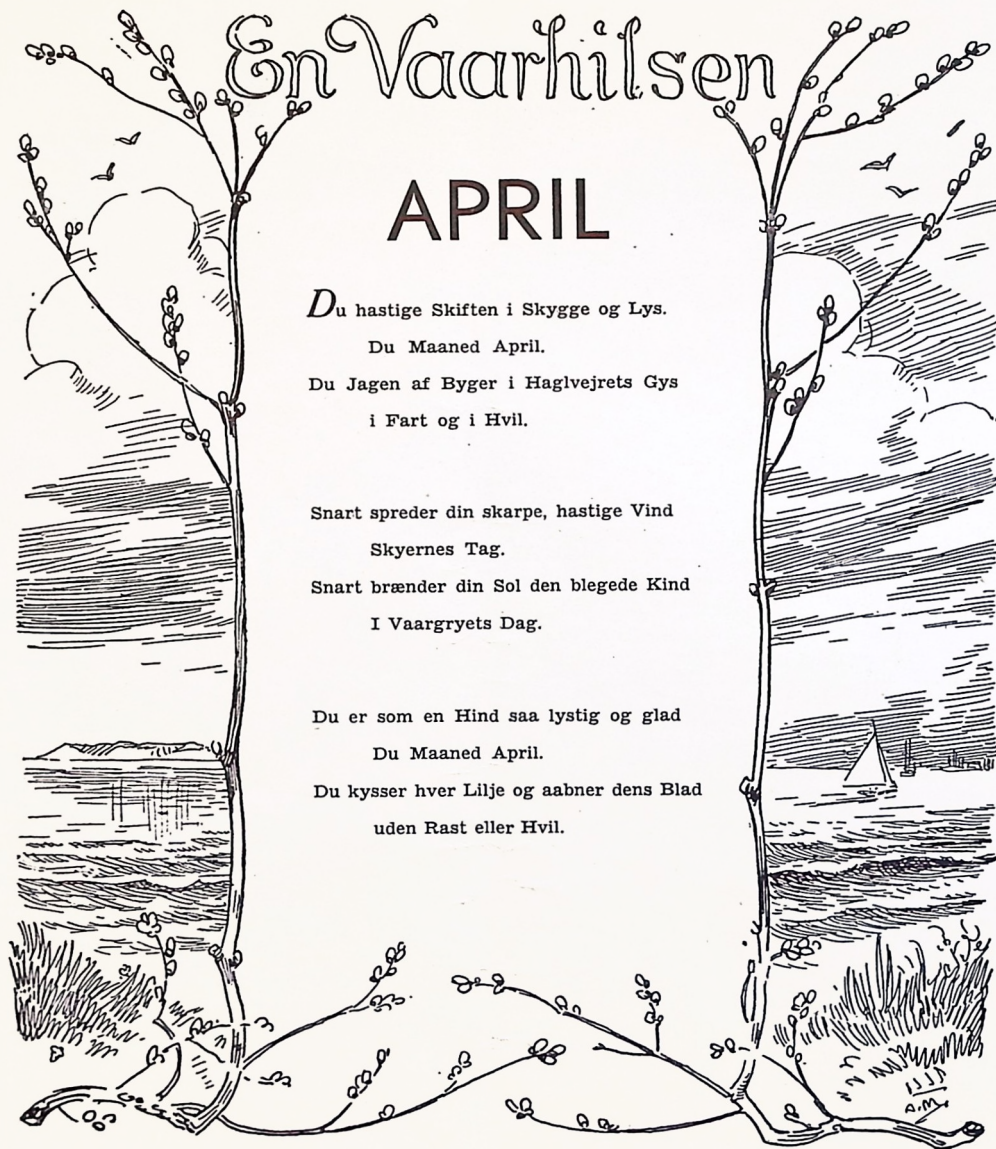

SPEJDERNES *Magasin*

APRIL 1938 NR. 3. 22. AARGANG.

En Vaarhilsen

APRIL

*D*u hastige Skiften i Skygge og Lys.

Du Maaned April.

Du Jagen af Byger i Haglvejrets Gys
i Fart og i Hvil.

Snart spreder din skarpe, hastige Vind
Skyernes Tag.

Snart brænder din Sol den blegede Kind
I Vaargryets Dag.

Du er som en Hind saa lystig og glad

Du Maaned April.

Du kysser hver Lilje og aabner dens Blad
uden Rast eller Hvil.

VED LEJR- RAALET

DEN 23. APRIL

er det Sct. Georgsdag. Hver Spejder véd, at paa den Dag aflægger alle Spejdere Verden over Løfte om at gøre deres bedste for at holde Spejderloven.

Paa mange forskellige Sprog vil disse Ord den Dag blive sagt:

En Spejders Ord staar til troende.

En Spejder er tro mod sit Land, sine Forældre og sine foresatte.

En Spejder er ærlig og paalidelig.

En Spejder er en god Kammerat.

En Spejder er ridderlig og hjælpsom mod alle.

En Spejder er god mod Dyr.

En Spejder er lydig mod den, der har Ret til at byde.

En Spejder er frejdig og arbejder med Liv og Lyst.

En Spejder er sparsommelig og ordentlig.

En Spejder er ren i Tanke, i Ord og i Handling.

Det er ikke noget lille Krav, der stilles til en Spejder, men det er af den Grund, at vi alle, Verden over, føler os knyttet til hverandre. Vi gør alle vort yderste for at overholde Spejderloven, for at gøre os værdige til Spejdernavnet.

SPEJDERNES VERDEN'S-BRODESKAB

fik alle de, der var med i Jamboreen i Holland i Fjor, et Indtryk af. Der følte vi os alle som hørende til eet Korps. Ogsaa i Aar bliver der Lejlighed til at komme sammen med Spejdere fra andre Lande. I sidste Nummer af »Spejdernes Magasin« var der Oplysninger om store udenlandske Lejre, bl. a. i Holland og Litauen. Der bliver ogsaa en stor Lejr i Sverige i Nærhe-

den af Stockholm, hvor der kan deltage 200 danske Spejdere, hvoraf de 100 fra vort Korps. Prisen kommer til at ligge omkring 50 Kr., og der har allerede anmeldt sig to Troppe.

Island afholder ogsaa en international Lejr ved den berømte Tingslette. Prisen bliver ret høj og der vil kun blive Mulighed for 10 Spejdere fra vort Korps til at faa denne store Oplevelse.

OGSAA HERHJEMME

bliver der i Aar en stor Lejr. KFUM-Spejderne, Frivilligt Dreng-Forbund og Det Danske Spejderkorps Divisioner i Sønderjylland arrangerer en stor sønderjysk Lejr ved Graasten, og Prisen for Deltagelse er 16 Kr. Den holdes i Dagene 2.—11. Juli, og i denne Lejr kan ogsaa Troppe udenfor Sønderjylland deltage.

DET STORE »?«

Alt hvad der kunde krybe og gaa af Ulve og Spejdere i København og Omegn var med til Løbet i København. 200 Spejderpatruljer og 140 Ulvebander deltog, og da der i mange Byer Landet over ogsaa fandt »?«-Løb Sted, har der været Tusinder af Ulve og Spejdere paa Gaderne den 20. Marts. Vi faar at høre mere derom i næste Nummer, for vi kunde ikke naa at faa det hele med denne Gang.

Det gik godt i København, takket være dygtige Bandeførere og Patuljeførere. Prins Knud, som selv har været Patuljefører, overrakte hver af Patuljeførerne for de fem vindende Patuljer i Københavns-Løbet en Dolk med sit Navn paa for at understrege, at en dygtig Patuljefører er meget værd for sine Spejdere. Meget afhænger af Patuljeføreren. Jeg plejer ellers at sige, at en Patuljefører er den i Patuljen, som træder frem, naar det er Ansvar det gælder, men staar bagest, naar der deles »Bolsjere« ud.

Denne Gang fik de Lov til at træde frem for at modtage Ros. Og den havde de ærligt fortjent.

Ort Holm

VIBERNE *som Detektiver*

Kassen fra København.

»Som sagt, Børge, saa synes jeg ikke om, at du bliver ved med at være Spejder. Jeg har endnu ikke faaet det ringeste Bevis for, at det har nogensomhelst Betydning. Og saa maa du huske paa, at jeg havde tænkt mig, at du skulde være min Efterfølger her i Forretningen, som jeg kun har naaet at bringe frem til det, den nu er, ved et meget energisk og maalbevidst Arbejde, og ikke ved Dagdriveri, og hvis du ikke kan skaffe mig et virkeligt Bevis for denne Bevægelses Berettigelse, saa maa du hellere tænke paa at slaa disse Ideer ud af Hovedet.«

Denne Samtale fandt Sted i Hr. Knudsens Privatkonto. Hr. Knudsen, der havde ført Ordet, sad ved sit Skrivebord og var ved at gennemgaa Dagens Post, og den tiltalte var en høj, kækt udseende Dreng paa omkring 14 Aar. Han hed Børge og var Hr. Knudsens eneste Søn og desuden en af Byens ivrigste Spejdere og som saadan »Vibernes« Patruljeassistent. I Øjeblikket var han ved at kikke ud af Kontorvinduet; han vilde dog ikke helt lade sin Spejderbegejstring i Stikken uden et Forsvar.

»Jo, Far, jeg ved desværre godt, at der Øjeblikket er saa mange Mennesker her i Middelfart, som ikke kan lide Spejderbevægelsen; men — —«

En Banker paa Kontordøren afbrød ham.

»Kom ind!« raabte Hr. Knudsen.

Det var Fabrikantens Fuldmægtig, som traadte ind.

»Kassen med Juvelerne fra København er her, Hr. Knudsen, — skal den bringes herind?«

»Ja, og lad os faa den aabnet med det samme; men hvorfor er den ikke kommet før, det er jo over en Time siden, den skulde have været her?«

»Det kunde den ogsaa have været, hvis Vognen ikke var gaaet i Stykker undervejs fra Stationen, og det tog en Del Tid at faa den i Orden igen; Kassen har ikke lidt noget, Clausen & Co. har jo taget de sædvanlige Forsigtighedsregler, Forseglingen er ubeskadiget, saa der kan ikke være nogen Fare for Indholdet.«

Imidlertid havde Chaufføren Petersen og hans Medhjælper Hans bakset en tung Kasse ind over Dørtrinnet, den stod nu forsvarlig beslaaet med Jernbaand, forsynet med Clausen & Co.s Segl midt i Kontoret, og Petersen begyndte at bearbejde den med et Brækjern — endelig var Laaget brækket fra og Hr. Knudsen begyndte at fjerne Træuldsemballagen.

»Hvad Katten er det?« udbrød han. For øverst i Kassen kom en Mængde Murstensbrokker til Syne, — — med skælvende Hænder rodede han videre — — Kassen indeholdt kun Træuld og Murstensbrokker!

»Hvad i Alverden er dog dette her, der er jo ikke en eneste Juvel; men hvad mon det kan betyde, Seglene var jo fuldstændig ubeskadigede, da vi fik Kassen — — saa maa det jo være sket i København!«

»Men det er jo umuligt«, stammede den bestyrkede Fuldmægtig. Her er Fakturaerne med en nøjagtig Fortegnelse over Kassens Indhold og desuden Clausens egen Garanti — De ved Hr. Clausen er Hæderligheden selv og en Mand med de strengeste Forretningsprincipper. Hr. Knudsen saa alvorlig ud, han betragtede skarpt sin Fuldmægtig og fra Fuldmægtigen gled hans Blik over Petersens og Hans' alvorlige Ansigter.

»Der maa ikke komme et Ord ud om dette, forstaar De, jeg vil straks sætte mig i Forbindelse med Politiet, dette her er en overordentlig alvorlig Sag.«

Under alt dette havde de rent glemt Børges Nærværelse. Børge havde staaet og fulgt Lyntoget med Øjnene, idet det dronede over Lillebæltsbroen; men idet hans Fader gik hen til Telefonen,

sprang han til de andres Forbavelse frem.

»Vent et Øjeblik, Far. Du sagde før, at du ikke havde nogen Tiltro til Spejderne. Lad »Viberne« hjælpe dig her, saa kan vi alligevel faa Lejlighed til at vise dig, at det, vi lærer, kan være til lidt Gavn!«

Petersen lo haanligt, og Børge trak sig rødmenende tilbage, da hans Far misfornøjet sagde til ham:

»Lad nu være med at spille dum, Børge, gaa nu hellere din Vej og bland dig ikke i Ting, du ikke har Forstand paa.«

Børge bed sig i Læben, men et Øjeblik efter forlod han smilende Kontoret.

»Viberne«s Patuljemøde.

Ude ved Hindsgavls Godskontor »Adelershus«, der hvor Vejen til Godset drejer ind i Skoven, havde i Mands Minde ligget et gammelt, forfaldent Vognskur ubenyttet hen. Dette havde Viberne faaet Kig paa, og da de stærkt manglede et Patuljelokale, var de med en Del Mas² endelig blevet de lykkelige Ejere af Skuret.

Det var som skabt til Patuljelokale. »Viberne« restaurerede det, d.v.s. de stoppede Hullerne i Taget, forsynede Gavlen ved et Vindue og gav det hele en forsvarlig Omgang Maling. Langs den ene Væg tømrede de nogle Hylder op, og herpaa anbragtes Patuljeudrustningen, den anden Væg derimod var helliget den dekorative Kunst; der hang i broget Blanding: Amatørfotografier, Sne-sko, Buer og Kortskitser — altsammen noget, der gav et godt Indblik i Patuljens daglige Liv og Færden.

Midten af Hulen optoges af et primitivt Bord — en forhenværende Dør — og herom finder vi i Øjeblikket fem af Børges Patuljekammerater, der mindst for tiende Gang utaalmodigt gennem-bladede et Nummer af »Spejdernes Magasin«.

»Hvor i al Verden bliver dog Børge af i Aften,« udbrod endelig Viberne's Patuljefører, Willy, en stor, køk 15 Aars Dreng, »nu er Klokken halv Syv, saa han er allerede tre Kvarter for sent paa den, du maa hellere stikke — « I det samme gik Døren op og Børge kom styrtende ind.

»Hør Dreng! Ja, undskyld, at jeg kommer saa sent, men jeg har haft en² bestemt Grund til det, og naar I hører min Plan, haaber jeg ikke I har noget imod Forsinkelsen.«

»Vi sad netop og var ved at opgive det hele, nu har vi jo spildt næsten en Time, og vi skal have planlagt den Tur til paa Søndag; vi havde tænkt paa at tage op ad Røjekanten, men Ørnene fra Strib har sendt os en Udford — «

»Hør nu et Øjeblik,« afbrød Børge, »maa jeg faa Ordet lidt — ser I — I ved jo, at min Far desværre har været paa Nakken af mig i den se-

nere Tid, fordi han ikke har nogen Tiltro til Spejderbevægelsen — nu vil jeg morderlig nødig gøre, hvad han ikke synes om, men nu tror jeg at jeg har faaet en Chance til at gøre det i Orden.«

De andre bøjede sig spændt ind over Bordet, og Børge fortalte om Eftermiddagens Hændelser paa Faderens Kontor.

»Vi fik Kassen fra København,« fortsatte han, »fra et meget anset Firma, og da Far gjorde Opdagelsen, sendte han straks Bud efter Politiet, som kom med det samme og undersøgte Kassen; men de kunde hverken finde Begyndelse eller Slutning paa det hele; de mener at Tyvene maa have aabnet Kassen undervejs og have byttet Juvelerne om med Mursten, men Guderne maa vide, hvordan de har gjort det, naar Seglene er ubeskadigede — og det kan Politiet selvfølgelig heller ikke faa ind i Hovedet; de hævder kun, at det maa være gjort i Jernbanevognen undervejs fra København, skønt en af Firmaets meget betroede Mænd har ledsaget Kassen og ikke har haft den ude af Syne et Øjeblik, og han er villig til at aflægge Ed paa, at det er de samme Segl, der er paa Kassen nu, som dem den blev forseglet med i København, og alligevel holder Politiet fast paa deres Forklaring af Sagen.«

»Det maa være nogle grinagtige Fyre, de Be-tjente,« mente Skvat, der til daglig hed Erik Møller, men havde faaet sit Tilnavn paa Grund af sin ringe Størrelse. Han var Patuljens yngste Spejder. »Men hvordan gik det med Kassen, efter at din Fars Chauffør havde faaet den?« spurgte han videre.

»Chaufføren er en Mand, som har været i Fars Tjeneste i over 15 Aar, han hedder Petersen, og han lod Kassen anbringe i Bilen, hvilket Repræsentanten fra København ogsaa kan bevidne. Peterse satte straks Vognen i Gang, men et lille Stykke fra Stationen standsede den og var ikke til at rokke af Stedet. Det tog ham en Times Tid at faa den i Orden igen, saa korte han lige til Værkstederne og fik Kassen ind i Fars Privatkontor, jeg var selv derinde og saa derfor ogsaa at den kun indeholdt Mursten, da den blev aabnet. Saa var det, jeg fik min Idé og fore-slog Far at Viberne skulde tage sig af Sagen, men han spurgte bare, om jeg var rigtig klog, og telefonerede hen til Politiet. Ja, saadan lig-ger Landet.«

»Hvad mon din Far nu vil gøre?«

»Jeg tror nok han har sendt Bud efter en Op-dager fra Odense; men ligemeget med det. Kan I ikke se, at det her er lige noget for os. Nu kan vi for Alvor vise dem allesammen, at Mid-delfartspejderne ogsaa duer til noget.«

»Du har knageme Ret,« udbrød Willy, »men hvad tror du din Far siger til det.«

»Han skal slet ikke sige noget til det. Vi tager Sagen helt i vor egen Haand, og opklarer den, uden at blande nogen ind i det.«

Under vild Tilslutning gav nu Willy sine Ordre til Viberne. Og faa Minutter efter var Patuljelokalet tomt.

Viberne arbejder.

Naturligvis gik Patruljen først og fremmest i Gang med at undersøge den famøse Kasse.

»Jeg lagde Mærke til,« sagde Børge, »at Automobilheldet skete lige uden for Chaufførens Bolig.«

»Ja, men Petersen har jo været i din Fars Tjeneste i over 15 Aar!

Naturligvis kan Biluheldet have været et Tilfælde, men det ser nu alligevel underligt ud!»

»Skvat undersøger Emballagen,« sagde Willy, »Børge maa gennemgaa Murstenene, maaske vi kan finde ud af hvorfra de stammer.«

Selv tog han fat paa Kassen. Laaget blev omhyggeligt undersøgt. Pludselig funkede hans Øjne af Ivrigheid. Han lagde Laaget ned paa Gulvet og satte sin Fod midt paa det, og da han tog fat i Kanten, gik det i to Dele, der havde været meget nøjagtigt sammenpassede.

»Se her, Gutter, her har vi noget meget grinagtigt. Dette har været skaaret ud med en Stiksav og er bagefter limet fast igen — det er for Resten gjort morderlig godt!»

I det samme kom et triumferende Raab fra Børge.

»Se, paa denne Stump har vi vort eget Teglværks Fabriksmærke. Stenene stammer altsaa her fra Byen og her er et Hjørne af et Brev. Mon vi ikke kan finde ud af, hvad Meningen med det er.«

*vil sende Drengen
Toget, som kommer
Lørdag Kl. 8¹⁵ i Aften
— giv ham
Toget og
Eedlene
saa skal*

Dette her er glimrende, det er i Grunden underligt, at Politiet ikke en Gang har foretaget en nærmere Undersøgelse af de Ting der, og Laaget har de heller ikke lagt Mærke til.«

»Aah, det er kun fordi Politiet ikke driver

Spejdersport,« mente Willy, men det kan heller ikke nytte, at vi spiller overlegne. Se en Gang paa dette Stykke Papir. Det vil altsaa sige, at en eller anden skal træffe en Dreng ved 20-Toget og give ham noget i Bytte for noget andet. Klokken er nu 19.40; du Børge løber vist hurtigst, du kommer til at stikke ned til Stationen og prøve paa, om du kan faa noget mere ud af de Oplysninger, vi har, men skynd dig.«

Børge for ned ad Gaden som et Lyn, men under Lobet spekulerede han stadig over Løsningen paa Tyveriproblemet; der kunde ikke være nogen Tvivl om, at Chaufføren var den skyldige, mente han — kunde det for Resten ikke være ham, der skulde møde Drengen ved Toget? — Naa, han kunde jo se indenfor hos Petersen, naar han kom forbi dennes Bopæl. Da han nærmede sig Huset, sagtede han Farten og skulde netop til at aabne Døren, da en Mand i stor Regnfrakke og blod Hat trukket ned over Øjnene, netop gik ud af den. Under Armen havde han en stor brun Papirspakke.

»God Aften, Petersen,« udbrød Børge i en tilsyneladende overrasket Tone. »Skal De ned ad?»

Mørket skjulte det ærgerlige Udtryk, der gled henover Petersens Ansigt, da han opdagede, at det var hans Principals Søn, der hilste paa ham. Derfor kunde han heller ikke godt undlade at gengælde den.

»Jeg skal ud og træffe nogen; men hvad gør du her paa denne Tid af Aftenen, tror du ikke, at dine Kammerater venter paa dig? — Jeg skal for Resten til Stationen.«

»Det var udmærket, saa kan vi følges ad, for det skal jeg ogsaa!»

»Ja—a—men...«

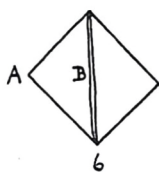
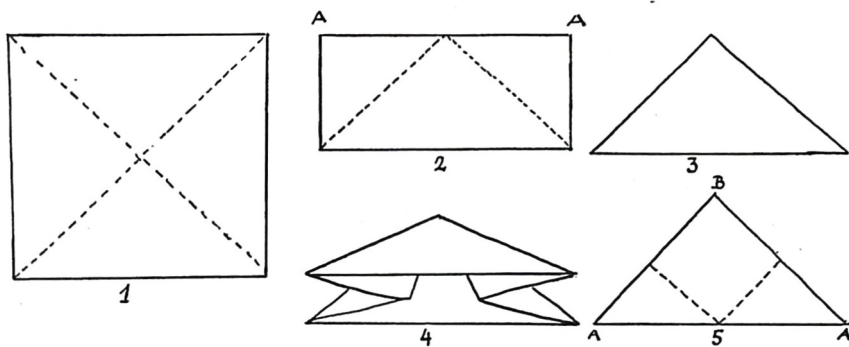
Han afbrød sig selv, og naar vi skal sige Sandheden, saa var denne Hændelse det sidste, han havde ønsket, men han vilde ikke lade sin egen private Mening — som Børge vilde have givet meget for at kende — komme frem. Det næste, han imidlertid sagde, virkede ligefrem forbløffende paa Børge.

»Hør en Gang, Børge! — Er det ikke Spejder, du er? Og er der ikke noget om, at en Spejder skal hjælpe andre, hvor han kan komme til det?»

»Naturligvis,« svarede Børge, der gik og undrede sig over, hvad han mente.

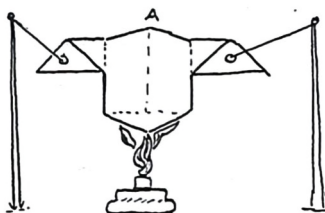
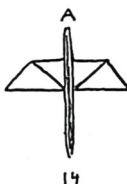
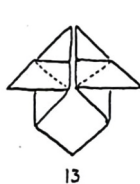
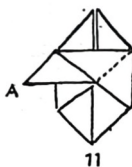
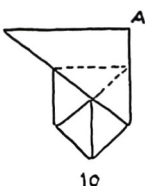
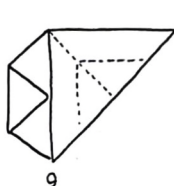
»Saa var der en Tjeneste, jeg morderlig gerne vilde have dig til at gøre mig. Jeg skulde ned til Ottetoget for at tale med min Søsters Søn, der er med det. Denne Pakke skulde han have med til hende, han har vist ogsaa en Pakke til mig, og naar du alligevel skal til Stationen, vil du saa ikke se at faa fat paa Tom og faa hans

(Fortsættes Side 74)

Primitiv Spejdersport

*Kan du koge Vand
i et Stykke Papir?*

Tag et Stykke kvadratisk, tykt, brunt Papir og buk det i Folder som Fig. 1. Læg det sammen paa Midten som Fig. 2, og lav Fig 3 ved at presse Hjørnerne A ind; det skal derefter se ud som Fig. 4, der er en anden Maade at se Fig. 3 paa. Pres det fladt og buk A op til B som paa Fig. 5; det skal gøres paa begge Sider, og du faar saa Fig. 6. Buk A over til B, som vist Fig. 7. Gør det paa begge Sider, og du faar Fig. 8. Gør som paa Fig. 9 og buk den ene Side op. Buk den som vist Fig. 10. Pres ind ved A (som du gjorde ved Fig. 2), saa at du faar Fig. 11. Tag Hjørnet A og buk det bagover, saa

du faar Fig. 13. Saml Snipperne paa hver Side, saa faar du Fig. 14. Ved A paa Fig. 14 er der da et Hul; blæs ned i det, og du faar en Beholder som paa Fig. 5. Hæng den op som vist og hæld Vand ned gennem Hullet. Du kan da ved en Spritflamme eller et Lys faa Vandet helt i Kog, uden at Papiret brænder.

du faar Fig. 12. Gør det samme med den venstre Side, vend Papiret og gør det samme med Bagsiden, saa

Vi retter Kikkerten mod: **Det**

..... og ser:

Aarhuspejdere fisker paa Landjorden

Hvad mon vi Jaar?

Aarhusulve spiser sig frem til en Depeche, der var gemt i en af Bolterne

Den 20. Marts blev »Det store ?« gennemført i et stort Antal danske Provinsbyer og i København. Det blev et storslaaet Foretagende, som har indbragt Korps- et et godt Omdømme hos Tusinder af Mennesker.

Paa det Tidspunkt, hvor »Spejdernes Magasin« gik i Trykken havde vi endnu ikke faaet Resultaterne og Referater alle Steder fra, hvorfor vi bringer udførligere Omtale i næste Nummer. Imidlertid havde vi Lejlighed til at overvære Løbet i København. Det blev en storslaaet Oplevelse. Det var et imponerende Indtryk af gule Spejderbluser, Patruljestandere, Parade, Menneskemasser, Spejderorkester, Faner og Spejderhatte. Ulveunger vrimglede flokvis rundt i Byen, Ordonnanser for frem og tilbage paa Cykel, Redningsrebene blev dyppede i Søen i Ørstedsparken, Sejlgarn blev viklet om Gefionspringvandet, 40 Dommere sad og regnede saa de blev blaa i Hovederne, v. Fingelangs promene- rede op og ned ad Bredgade med falsk Overskæg, medens den pragtfuldt udsmykkede Spejderbil kørte rundt paa Grønttorvet med jævn Fart fra Kl. 9 til 16.30. Fodgængertunnelen paa Raadhuspladsen fik uventet Besøg og Lurblærsøjlen blev taget kritisk i Øjesyn.

Prins Knud og Prinsesse Caroline-Mathilde fulgte overalt Opgaverne med den største Interesse, og det var ikke tilfældigt at Prins Knud, der selv er gammel Spejder, efter Løbets Afslutning overrakte de 5 bedste Patruljers Førere hver en Gilwell-Dolk med Inskription: Fra Prins Knud. Han ved nemlig, at Patruljefø- rerens Øyne til at lede sin Patrulje er af afgørende Be- tydning for Patruljens Chancer for at placere sig.

STORE ?

Det var ikke alene Spejdere der viste Interesse for „?»

Hvor høje?

Foran Slotskirken

Prins Knud uddeler Gilwelldolke til de fem bedste Patruljeførere

Den farlige Forbryder v. Fingelangs blev trods den ejendommelige Forklædning, kun set af faa Hold

Ulvemylder

LIDT OM FUGLE

Har I Taalmodighed?

Der er 2 Duelighedstegn, der kræver Taalmodighed; det ene er Zoolog, det andet er Fotograf.

Selvfølgelig kan man godt have ug i Naturhistorie uden at være taalmodig, og man kan sikkert ogsaa godt fotografere et kønt Landskab, selv om man ikke er udrustet med Egenskaben Taalmodighed i særlig rigt Maal.

Men hvis man vil forene sine 2 Interesser og fotografere Dyrene i Naturen, saa tror jeg ikke, man kommer langt uden Taalmodighed. Med andre Ord: Har I prøvet at fotografere Dyrene i Skoven eller paa Marken?

Mange af jer har sikkert et Fotografiapparat, som I bruger i Tide og Utide; hvor mange Film har man ikke spildt med ligegyldige Situationer af denne eller anden Art? eller hvor mange Gange har ikke 5—6 Mand stillet sig op og taget den samme Ting: en Sten, et Hus, et Træ el. lign.?

Var det mon ikke klogt, om man specialiserede sig lidt og nøjedes med at optage netop det, som ingen andre tog, saa kunde man jo senere ved et Møde udveksle de forskellige Billeder. Herved opnaar man for det første, at man for en billig Penge faar mange flere og forskelligartede Billeder, for det andet, at Billederne gennemgaaende skulde blive bedre, idet man fordelte Emnerne imellem sig og derved opnaaede Dygtighed i Optagelsen af Special-Billeder indenfor et lille ret afgrænset Felt.

For Eks. skulde der i hver Patrulje være en Dreng som gav sig af med at fotografere Livet i Naturen. Der er dog intet, der ligger Spejderbevægelsen nærmere, end netop selve Naturen. Og tænk, hvor det er morsomt at kunne supplere de sædvanlige Lejrbilleder med Vandgang, Madlavning, Morgenparade o. s. v. med nogle originale Optagelser, der ovenikøbet har været Sport i at tage.

Flere Patruljer er jo benævnt efter Dyr, og hvad var mere rimeligt, end at saadanne Patruljer skaffede sig en Serie Billeder af deres Patruljedyr (Egern, Høge, Ugler o. s. v.).

Knud har bedt mig fortælle jer lidt om en Tur, jeg gjorde sidste Sommer sammen med en af mine Venner, en gammel F.D.F'er, der ligesom jeg interesserer sig meget for Fuglene og deres Liv og Færden.

Turen gik til Jyllands Vestkyst, hvor der som bekendt er mange Fugle, navnlig paa det af Staten fredede Areal, Tipperne.

Jeg maa lige inden jeg fortæller om selve Fo-

og Fotografering

tograferingen, som iøvrigt ikke fandt Sted her, sige et Par Ord om Tipperne og deres Fugleliv.

For at skaffe Fuglene saa gode Ynglebetingelser som muligt, har Landbrugsministeriet i Forbindelse med Naturfredningsraadet afspærret hele Reservatet. Kun 2 Gange om Ugen er det tilgængeligt for nogle Timer, dog kan man ikke færdes her uden Opsynets Ledsagelse. Hvad der er lige saa vigtigt for Fuglene som Opsyn og Afspærring, er selve Beliggenheden af Tipperne. Se selv paa et Landkort og tænk saa venligt paa os, der med Cykel og Oppakning »spadserede« i Vand til Knæene over et stort Stykke af Ringkøbing Fjord, og saa var Vandgangen ikke engang den værste, den tog knapt en Time — nej, Sand, Ror, og Marehalm er nu ikke den bedste Cyklesti — —.

Vi fortrød nu ikke vore Anstrengelser. Det korte Ophold, vi havde derude, var mange Døgn besværlig Rejse værd.

Fugle i Massevis: Viber, Klyder, Rødben, Ryler, Kobbersnepper, Strandskader, Grovænder, Terner, Maager o. fl. a. saas og hørt overalt. Vrede og ængstelige slog Viber og Terner ned efter os, hvor vi kom frem, og af og til faldt der en ordentlig Lussing af, naar en Sandterne i et brat Sving kom os for nær. Alle Reder paa hele Arealet bliver hvert Aar afmærket og Ungerne ringmærket; heri bestaar den anden Indsats, som gøres fra Naturfredningsraadets Side, nemlig en systematisk videnskabelig Undersøgelse over Fuglenes Trækveje og Vinterpladser.

Naah, dette med Tipperne var for saavidt kun et lille Sidespring, men jeg synes, det maatte med, da det var selve Rejsens Maal.

Billederne er taget paa Turen derover.

Engang i Foraaret fandt jeg i en større Skov en Duehøgerede, hvis Indhold jeg gerne vilde forevige ved Hjælp af et Kamera.

Naah, men jeg havde ærlig talt helt opgivet at komme derop, da jeg syntes, at 15 Meter op ad en glat Lærkestamme var for meget for mine Kræfter.

Nogen Tid efter siger Leth til mig, at vi med en Rebstige i Nabotræet nok skulde kunne naa op. Som sagt saa gjort. Vi fik Rebstigen op og krøb saa selv op, til vi kunde kigge ned i Reden.

Og paa et Par Meters Afstand med Teleobjektivet paa Apparatet fik vi et Par Billeder, trods stærk Vind i Sejlene deroppe. Her er Resultatet.

Selvfølgelig havde det været nok saa morsomt at have den gamle Fugl med, men det maa nu vente til en anden Gang, det kræver et langt større Arrangement med Observationshytte o.s.v., og dertil var Træerne ikke velegnede. Hertil kommer ogsaa, at Høgen vil være nemmest at »tage«, naar den ruger; men netop i den Tid, den har Æg, er den særdeles følsom overfor Forstyrrelser, kan saaledes holde sig borte fra Æggene i flere Timer, hvad man ikke bør risikere af Hensyn til Krager og Skovskader, der absolut ikke generer sig for at tage for sig af Retterne, mens Indehaveren er borte.

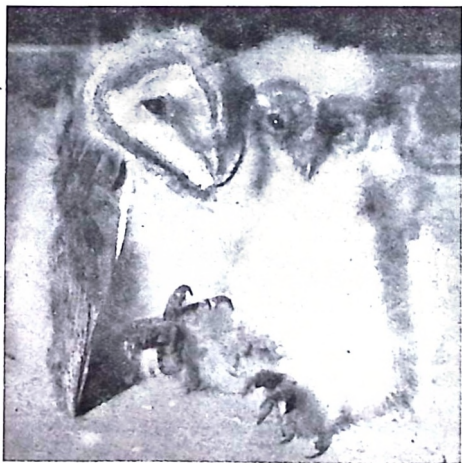
Er Æggene helt frisklagte, vil Høgen, hvis den føler sig iagttaget, i mange Tilfælde forlade Reden, og enhver Naturelsker bør i disse for Rovfuglene saa trange Tider gøre alt for at skaane den Bestand, vi endnu har.

Altfor mange Mennesker glemmer, at Duehøgens Ernæring altid har været: Ringduer (hvis Antal i høj Grad trænger til en passende Decimering), Krager, Skovskader, Rotter og Egern.

Af og til tager den ganske vist en Fasankylling eller Harekilling, men hvad saa? Dem er der da nok af, og selvom Høgen bliver skudt, maa Fasanen alligevel lade Livet et Par Maanedere senere for Jægerens ubarmhjertige Bøsse.

Det være sagt til Forsvar for den halve eller hele Snæs Duehøge, der endnu ruger i vore Statskove paa Sjælland og som vor Fauna ikke taa-ler at miste.

I de Kirketaarne, hvor der hele Aaret rundt staar en Luge aaben, gaar man sjældent forgæves med Hensyn til ynglende Fugle.

Paa Billedet her ser I et Par Slurugleunger, som ikke rigtig kunde lide Sollyset; de sad og

surmulde i en mørk, støvet Krog i et Kirke-taarn paa Fyn; de saa Dagens Lys, ikke da de kom ud af Ægget, men først da vi aabnede en Luge, saa Solens Straaler faldt ind over dem. Vi naaede lige skyndsomst at trykke af, inden de forsvandt ind mellem Hvalvingerne. Inden Fotograferingen havde vi dog givet dem hver en Aluminiumsring om Benet, mærket Zoologisk Museum, Copenhagen, hvilket dog ikke kan ses paa Billedet.

Det tredie Billede er maaske nok det morsomste, ikke alene fordi Moderfuglen er med, men ogsaa fordi det er en Situation, som Patrul-jens Dyrefotograf kan tage uden større Vanskelighed. Nu skal I høre, hvordan vi bar os ad.

Billedet er taget i en Præstegaard paa Fyn og forestiller en Havesangerfamilie. Græsset omkring Reden var blevet slaaet, og nu stod den ganske frit paa 3 Pinde og præsenterede sig paa lang Afstand.

Ingen skjulende Løv. Godt Lys. Her var en god Lejlighed. Vi byggede af et Kyllingebur med Sække og Løv den herligste og mest »naturtro« Observationshytte og anbragte den 4—5 Meter fra Stedet, hvor Reden »stod«. Da dette ikke generede de madende Forældre, rykkede vi hurtigt Hytten nærmere.

Den følgende Dag rykkede vi lidt længere frem og saa fremdeles.

Fuglene satte sig nu tillidsfuldt paa denne vandrede Hostak, som Hytten efterhaanden kom til at ligne, hver Gang inden de fløj ned til Ungerne med Mad.

En lille Meter fra Reden standsede vi vores Fremrykning, nu var Øjeblikket endelig kommet. Fotograf og Apparat ind i Huset, et lille Hul til Linsen paa Facaden og alt var parat.

Jeg fjernede mig skyndsomt fra Stedet og fulgte fra en Bænk i Nærheden spændt Begivenhedernes Gang.

Efter faa Minutters Forløb viste Hannen sig med en stor, fed grøn Larve i Næbbet og satte sig som sædvanlig paa Taget af Hytten, som den jo ikke kunde ane, var blevet »beboet« under dens Fravær.

Nu bare et Hop, og saa var den nede ved Reden — men om Forladelse, vi var opdaget. Det underlige sorte Rør, som nu pludselig stak frem, var der da ikke før — det maatte absolut undersøges nøjere, og i næste Øjeblik sad Fuglen paa Apparatets Teleobjektiv, og dermed var hele vor majsommelige Indstilling gennem Staaltraad og Græs og Blade gaaet sig en Tur, og nu hjalp det ganske vist paa Ungernes Sult, men ikke paa vort Foretagende, at Fuglen nok saa pænt hoppede fra Apparatet ned i Reden. Da Hannen var stukket af, skyndte vi os at forberede en ny Modtagelse, og længe ventede vi ikke, før Hunnen viste sig med en lige saa dejlig Larve.

Den var ikke saa mistænksom som Hannen og fløj straks ned til Ungerne i Reden, hvor den opholdt sig i flere Minutter, og vi kunde tage i snesevis af Billeder.

Sidste Akt paa denne »Solstraalefortælling« er meget trist: Næste Morgen var Reden tom. De fortvivlede Forældres Adfærd samt Blodstænk i Reden fortalte tydeligt om, hvad der var sket. Uden Tvivl en Kats Værk.

Meget af det, Høge og Ugler faar Skyld for, har Krager, Skader og Katte Ansvar for. Derfor vil jeg til Slut sige jer, at vil I fotografere Fuglereder, saa afdæk dem aldrig ved at bortklippe de Kviste og Blade, som skjuler Rederne; Æg og Unger bliver uvægerlig et Bytte for de nævnede Rovdyr.

Jeg vil haabe, at ihvert Fald nogle af jer vil forsøge at tage nogle Billeder af Fugle nu i Foraaet, det er meget morsomt og meget lærerigt.

Men husk altid at optræde spejdermæssigt.

Gaa ikke med Sporer i Træerne, pas paa ikke at fortrædige Fuglene; vær med til at hæge om vort Lands stolteste Fugle: Rovfuglene.

Kort sagt: En Spejder er god mod Dyrene.

En gammel Spejder.

DØDSFALD

Tropsassistent Carl Zethner-Møller, 2. Aarhus, er død paa Frederikshavns Sygehus af Forbrændinger, han paadrog sig ved Eksplosion om Bord paa det Skib, hvor han var Maskinmester.

Zethner blev for 13 Aar siden Spejder i Horsens, hvor han gjorde sig bemærket ved sin aldrig svigtende Begejstring for Spejdersagen.

For 6 Aar siden kom han til Aarhus og blev Assistent i 2. Aarhus Trop, men hans Uddannelse krævede, at han tog Hyre som Maskinassistent og kun i korte Perioder besøgte sin Trop.

Overalt, hvor han kom frem — baade i Udlandet og herhjemme — opsøgte han Spejdere og tog et Nap med, hvor det tiltrængtes, altid glad, altid Optimist.

Den frygtelige Ulykke, der ramte Zethner, forandrede fuldstændig den store glade Dreng og gjorde ham nervenedbrudt, men til det sidste var hans Tanker med den Sag, der havde hans Kærlighed, og de Kammerater, han følte sig stærkt knyttet til.

Vi vil ære Zethners Minde iblandt os.

Borges.

Torry Gredsted

beder Spejderne om en good-turn

Ved den Brand, der for to Aar siden hærgede min Lejlighed, mistede jeg ogsaa Førsteudgaverne af en Del af mine Bøger.

Naturligvis vilde jeg gerne have Samlingen komplet. Mon ikke Spejderne kunde hjælpe mig hermed. Det drejer sig om følgende: Drengene 1916 — Paw 1918 — Eventyrblod 1920 — Hokota 1921 — Præriens Søn 1922 — Den gamle Sejlmager 1923 — Ulydig 1924 — Plejesønnen 1924 — Jean Piaggi 1926 — Klosterjægeren 1929 — Paw i Urskoven 1932 samt de 4 smaa Ota-Bøger med mine Fortællinger — ligeledes »Den grønne Ring«.

Hvis en eller anden ejer en af ovennævnte Bøger, tilbyder jeg enten fuld Bogladepris eller Bytte med en eller anden af mine Bøger (ogsaa et Eksemplar af den Bog, der udkommer nu i Efteraaet — en Fortsættelse af »Drengs Vilje«). Jeg modtager med Tak Meddelelse om, der er nogen, der kan hjælpe mig.

Adressen: Wads Kostskole, Bogø By.

En lille Ridder

Byens mest trafikerede Gade var et sydende Virvar af Færdsel. Klemtende Sporvognsklokker, tudende Bilhorn, hvinende Bremsr og fløjtende Cyklebude gav til sammen et Hørebillede af Jag og Rastløshed.

Paa Fortovet stod der en gammel Dame, som slet ikke syntes at passe ind i de urolige Omgivelser. Paa Armen bar hun en Kurv, der var fyldt med forskellige Indkøb, hun havde foretaget paa det nærliggende Grønttorv. Hun stirrede hjælpeløst over Gaden, som hun ganske afgjort ikke turde gaa over. Hun kiggede sig da ogsaa forsigtigt omkring, som om hun søgte efter en eller anden, der kunde hjælpe hende over. Men ingen lagde Mærke til hende. Alle var opfyldt af egne Sorger om Bekymringer og hastede forbi. Hvem Søren har ogsaa i vor travle Tidsalder Interesse for en hjælpeløs. Hjælp dig selv!

Nu kom der en fattigklædt Dreng gaar-ende. Sorgløst med Hænderne i Bukselom-

merne lodser han sig Vej igennem Fortovets Mylder, og hans skingrende Fløjtekoncert, der omfattede de seneste Schlager, overdøver næsten Gadelarmen. Da han kommer der hen, hvor den hjælpeløse gamle staar, giver det et Gib i ham, Koncerten afbrydes midt i en smægtende Trille og Kursen sættes ret mod den hjælpeløse.

Ikke uden Undren fra de nærmeststaaende løfter han høfligt paa den lasede Hue, tager Konens Kurv i den ene Haand, og med den anden leder han hende gennem Gadens Virvar over til den anden Side.

Han overlader Kurven til dens Ejerinde, og i samme Øjeblik høres et velbekendt Fløjtesignal, som han véd kommer fra

Af gamle Riddere nævnes denne Maaned:

Karl Keblovski, PA, Sct. Clemens Tr. (8. Aarh.)	
Arnold Hansen, PF,	>
Bernhard Uth, PF,	>
Ivar Dudzinski, PF,	>
Willi Madsen, PF,	>
Hakon Rand, TA, 1. Esbjerg.	
Thomas Kolbeck, 3. Aabenraa.	
Kaj Aagaard,	>
Johs. M. Petersen, 1. Aabenraa.	
Knud Koefoed, TA, 1. Aarhus.	
Poul Bang, TA,	>
Henning Klint Jensen, TA,	>

I Standen ønskes følgende nye Riddere velkommen:

Ebbe Kristoffersen, Rævne, 1. Nykøbing F.	
Jørgen Møller,	>
Viggo Mathiasen, TA, 1. Esbjerg.	
Jørgen Rud, PF,	>
Erik Hjarsoe, 1. Faxe.	
Karl Frederik Felskov, TA, 1. Faxe.	
Jørgen Stig Sørensen, Bæverne, 1. Roskilde	(14 Aar).
Hans Henrik Verner, Rævne, 1. Roskilde	(14 Aar).

Hjertelig til Lykke!

Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt ser vi os desværre kun i Stand til at meddele de vigtigste Resultater fra København:

Nr. 1 (157 Pts.) »Ulkene«, 1. Nyboder Trop.

> 2 (156 ») 2. Patr., 2. Absalon Trop(H.K.D.)

> 3 (155 ») 4. Patr., 3. Vesterbro Trop.

> 4 (152 ») »Bæverne«, Ørnetroppen.

> 5 (150 ») »Falkene«, 1. Ordrup Trop.

De øvrige Resultater, saavel Provinsens som Københavns, kommer i næste Nr.

Kammeraterne i Kvarteret. Et Øjeblik efter er han forsvundet fra Gadehjørnet og har fundet sine Legekammerater.

Denne lille Ridder var ikke Spejder, d. v. s. han var ikke Medlem af nogen Trop, men alligevel var han lige netop som en Spejder skal være. Han var ridderlig og hjælpsom og især mod de svage.

Quasitor.

RAADGIVEREN

Spejdersport i Lynglimt

Ved Helge Pescettini

Patruljens Kontingentopkræver

Det er en Spejders Pligt at betale sit Kontingent, og han skal gøre det ved første Møde i Maanedens; i den Forbindelse vil jeg dog fraraade at medbringe Kontingent paa Søndagsturene. Kontingentopkræveren fører en Liste over Spejderne; ved Modtagelse af Kontingent skal han give Kvittering, enten det nu er paa de rare smaa Medlemskort, som Korpset har ladet fremstille, eller ved at skrive en »Dags Dato Kvittering«. Dernæst afkrydses Kontingentlisten. Kontingentopkræveren skal altid være ajour med evt. Restancer, som iøvrigt aldrig maa finde Sted. Han skal afregne med Troppens Regnskabsfører inden den fastsatte Tidsfrist og bør ogsaa selv forlange Kvittering, naar han afleverer sit Regnskab. Der bør være saa megen Disciplin i Patruljen, at Kontingentopkræveren aldrig i egen Person skulde behøve at aflægge Hjemmene Besøg for at se streng ud. Et Overblik over Kontingentregnskabet i Patruljen vil ofte give et udmærket Indtryk af Patruljeaanstanden. NB.: I særlige Tilfælde, hvor der i Hjemmet hersker økonomiske vanskelige Forhold, bør der optrædes med Forstaaelse og Konduite. Men i saadanne Tilfælde vil din Tropsfører nok give dig et Praj.

Patruljeliv i April

Materiellet maa nu suppleres og det gamle Materiel være i Orden.

Patruljemøderne kan nu for en stor Del foregaa i fri Luft. F. Eks. til Korttegning, Jagttagelesture og Sporing.

Patruljeturnene bør anvendes til Træning i Madlavning og Baaltænding. Vinterens Rekrutter har sikkert vanskeligt ved at tænde Baal med vaadt Brænde, 2 Tændstikker og uden Papir.

Maanedens Konkurrence kan denne Gang gaa ud paa at udfordre en anden Patrulje i Bøfstegning og Sødsuppekogning. Bed Tropsraadsformandens Kone om at være Dommer. Hun vil føle sig smigret!

Tror du, han havde ventet

at du ud af et Fodspor kunde se, om Sporets Afsætter var en Mand eller Kvinde; om vedkommende gik eller løb; om vedkommende bar Byrder eller nyforaaede Sko. Eller om vedkommende gik der for lidt siden eller i Aftes. (Da det havde øsregnet omkring Midnat og Sporet var mærket af Regnen, stammede Sporet altsaa fra før den Tid. — Du ser, at han er saavel maabende som imponeret. Jeg tror, han vil søge Optagelse i jeres Patrulje. Bliver han Korpsets Nummer 9999? Han trænger til at blive Spejder!

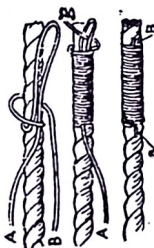

TAKLING
28

Takling

Du bør altid takle de Tovender, du har med at gøre. Her har du en meget almindelig og anvendelig Metode. Lav en Løkke af stærkt

Sejlgarn og læg denne langs med Tovenden. Lad Enden B være lang og før den rundt om Rebet en ca. 3—4 cm fra Rebenden og fortsæt med at lægge den om Reb og Løkke, endelig tæt og fast til ca. ½ cm fra Rebets Ende. Saa fører du B gennem Løkken, der ligger langs med Rebet. Derpaa skærer du B af ca. 3 cm fra Løkken og haler i A, dette vil trække Løkken og B gennem Ombindingen og yderligere stramme hele Taklingen. Til Slut skærer du A og B af tæt ved Ombindingen.

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 3

April 1938

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

Hollandske Ulveunger leger Junglelege. Læg Mærke til Movgli, der ligger i Midten af Kredsen, og Akela, der jager sammen med sine Ulveunger.

Nu er det jo snart Paaske, og er I lidt finger-nemme og kan bruge Blyant og Farvelade, kan I more jer med at dekorere Æggene til Paaske-bordet. Vil I give dem Hatte paa, kan I farvelægge Toppen af Ægget i en livlig Farve og klippe en Ring af Papir eller Karton, farve den, og sætte den ned over Ægget. Der er Brug for

Opfindsomhed, men det har I jo ogsaa Masser af, saa kil bare paa.

Herunder ser I nogle Ulve ved »Det store Spørgsmaalstegn« i København. De skal finde ud af, hvilke Nationers Flag, de ser. — For Resten bestod den Spejderpatrulje, der blev den bedste af 205 Patruljer i København, af lutter gamle Ulve.

Tillæg til Spejdernes Magasin Nr. 3

22. Aargang

Ulveungerne og det store „?“

Den 20. i forrige Maaned løb »Det store ?« af Stabelen, og forhaabentlig har I rundt om i Landet haft nogle fornøjelige Timer og faaet mange nye Ulve, for det var jo Meningen, at I skulde faa de Kammerater, der stod og saa, til at være Ulve. Har I ikke arbejdet paa det før, saa tag fat — det er Tid endnu.

Her i København havde vi en fornøjelig Dag. Jeg var selv med til at arrangere den, saa jeg ved, hvordan det gik. Jeg gik rundt den Dag og gjorde mine Iagttagelser. Og hør nu bare.

En af Opgaverne var at finde ud af, hvor lang en Snor var. Snoren skulde først trækkes rundt om et Springvand, saa klippes af og tages med. Allerede her viste det sig, hvor nogle Bander glemte at tænke sig om, de vrovlede bare Snoren sammen og stoppede den i Lommen uden at tænke paa, hvor svært det blev at rede den ud igen. Andre tænkte sig om og vikled den pænt op. Paa næste Post skulde de finde ud af, hvor lang Snoren var. Ja, saa var den jo gal for dem, der havde den i Uorden. De brugte Tiden til at prøve paa at løse Knuder op, og naturligvis blev Knuderne værre og værre — de fik ikke maalt op. De andre maalte ogsaa paa højst forskellig Maade. Nogle var saa snedige, at de lagde Snoren nogle Gange sammen, saa de havde et mindre Stykke at bedømme, mens andre trak den ud, saa langt de kunde.

En anden Opgave var at sætte et Kryds paa et Kort over Kongens Have, der hvor H. C. Andersens Statue staar. Her var der naturligvis

Hvor skal vi nu sætte Krydset?

ogsaa nogle, der dummede sig og glemte at lægge Mærke til, hvordan Gangene i Haven gaar netop paa det Sted; naar man saa paa det, var det nemlig meget let at finde Stedet.

Ja, jeg kunde blive ved. Men nu vil jeg slutte med at stille jer det Spørgsmaal: Hvad gør nu

Den gamle Ulv taler:

Jeg saa forleden Dag to Dreng i 10-Aarsalderen i et vildt Slagsmaal, og da det endelig var overstaet, sagde den ene grædende: »Jeg skal aldrig sige det mere«. Tænk jer min Forfærdelse, da det viste sig at Sejhrherren var Ulveunge. — Jeg fangede ham og spurgte, hvordan han dog kunde opføre sig saadan. — Jo! sagde han — og han var rasende. — »han skældte mig ud for en Abe, og det vil jeg ikke finde mig i, for jeg opfører mig bestemt ikke som nogen Abe.«

Saa maatte jeg næsten tilgive Drengen, for det er da noget af det værste, man kan sige om en Ulveunge, at han er en Abe.

Hvordan er det i din Bande? Er der »Aber« blandt dine Ulve? Løber de forvirret rundt, naar de faar en Besked? Svarer de i Munden paa hinanden, naar Banden bliver spurgt? Retter de sig efter dig den ene Dag og efter din Medhjælper den næste Dag? Det haaber jeg ikke, for alt dette maa en Bandefører klare selv, han maa lære Ulvene i sin Bande, at det er ham, der bestemmer. Hele Banden skal være fælles om Opgaverne og Legene, ellers kan hele Flokken heller ikke klare sig. Husk at Banden skal være en Del af Flokken, og det skal den enkelte Ulv i den enkelte Bande, saavel som alle Banderne sammen være enige om.

Geb! Geb! Geb!

en Bande Ulve, der ved med sig selv, at de har dummet sig? Ja, nogle kommer med det velbekendte: »Det var ogsaa umuligt at finde ud af. Det var alt for svært.« Men saadan nogle Ulve er ikke »rigtige« Ulve. Hvad gør da de? De siger naturligvis: »Lad os se at faa lært lidt om at maale; lad os prøve paa at finde et eller andet paa os selv, der er $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Meter langt, saa vi ved det til en anden Gang. Og lad os saa se at faa lært lidt om et Kort, for det ved vi ikke meget om.« Og saa gaar de naturligvis til deres Flokfører om det. Hvorhen ellers?

Saa har det den store Fordel for dem, at de foruden at have haft en fornøjelig Dag har faaet Lejlighed til at lære noget nyt og faaet Lejlighed til at vise, at de er — som Mutter Ulvs Unger i Junglen — altid parat til at lære med aabne Øjne og Øren, parat til at »Gøre deres Bedste«.

»Gør dit Bedste«

God Jagt!

Baloo.

BLAA BANDES BLANDEDE BEGIVENHEDER

V. »Skaaret ned, Grøn Bande«!!!

Grøn Bande havde den grimme Vane at samle paa Fugleæg, som de pustede Blommen ud af og anbragte i en iøvrigt nydelig Samling; ofte forærede de Æg til deres Skoles naturhistoriske Samling, disse tog Læreren med Glæde imod, men han regnede sikkert med, at de kun tog et enkelt Æg fra Rederne, de fandt. Saa kunde det nemlig bedre forsvares, at de tog Fugleæg, navnlig da det jo saa tjente til et godt Formaal og ikke blot for at tilfredsstille Strandbyflokkens grønne Bandes overvældende Samlermani.

En dejlig Aprilmorgen er grøn Bande paa Naturiagttagelsestur ved Fjorden, det vil sige, at de var paa Æggeplyndring. Som de traver gennem Marehalm og Smaakrat med Havvinden strygende gennem Haaret, ivrigt snakkende om de Klø, de skulde give »Blaa Bande« og alle med Ulvehuernes Skygger drejet bagud, for som de mente, at se smarte ud, ser de noget rødt skinne nede i en Fordybning i Marehalmen, de bøjer sig ned og ser da en lækker blød Rede foret med fine Dun, og hvad bedre er, nede i Reden 8 store knaldrøde Æg. Det kan nok være, at de Strandby-Drenge fik travlt, hurtige som smaa Lyn plyndrede Reden, og snart laa alle 8 Æg fordelt i 2 Ulvehuer. Det var umuligt for Drengene at genkende de mærkelige Æg, det maatte jo være en meget sjælden Fugl, der havde lagt dem. Tilfredse med Resultatet opgav Banden at finde flere Æg denne Dag, men holdt Frokost-hvil før de gik hjem. Man diskuterede ivrigt, hvorfor »Blaa« fra Skovby var deres svorne Dødsfjender. Een mente, at de var frække, en anden at de var indbildske. En tredie, at de kløede alle de Drenge, som vilde være Ulveunger i Strandby i Stedet for Skovby. Sandheden, som dog »Grøn« ikke kendte, var den, at »Blaa« var en langt bedre Bande end »Grøn«, baade hvad

angaar Dygtighed og Ulvemæssighed. — Derfor var »Grøn« i Virkeligheden misundelig paa »Blaa«.

Denne Søndag besluttede Grøn, at nu skulde det afgørende Slag staa. »Blaa« skulde dukkes.

De vidste, at »Blaa« var paa Bandetur i Kirkeskoven, det havde man da listet sig til at høre. Nu vilde man søge at kidnappe »Blaa«s Bandefører og skære hans gule Snore af.

Efter en vel overstaaet Frokost skred man til Handling. Først søgte man med de for Haanden værende Midler at gøre sig ukendelige. Ulvehuerne blev erstattet, dels med bare Hoveder og dels med Alpehuer og almindelige Kasketter, nogle Frakker blev vendt, nogle tog kulørte Pullowers uden paa Ulvebluserne, og alle smøgede Kraverne godt op om Ørerne. Saa startede man mod Kirkeskoven, Stedet hvor man mente, »Blaa« holdt til.

Snart naaede man Skoven. Alt var fredeligt. Hvad var nu det! Laa der ikke en Ulveunge henne paa en Løvbuske. Ganske rigtig, det var uden Tvivl en Bandefører; man skelnede tydeligt 2 gule Striber paa hans Arm, forsigtig gik man nærmere, nu saa man de blaa Bandemærker.

Skæbnen var »Grøn« gunstig. Altsaa blot 50 Meter fra dem laa »Blaa«s Bandefører og sov blidt og stille paa en Bunke Løv. Hans Bandekammerater var slet ikke at se. Det var en ualmindelig god Chance, »Grøn« der fik, og den skulde anvendes fuldt ud.

»Grøn« raabte sit for Lejligheden forfattede Krigsraab ud i Skoven: »Hui, hui. Blaa Bandes Død. Grøns Sejr bli'r sød«, saa kastede de sig over den arme sovende Bandefører. — — —

Men hvad var nu det! Han var blød som en Klud og faldt helt fra hinanden, da man rørte ved ham.

Det var blot en udstoppet Dukke. I hans ene Haand var anbragt et Stykke Papir, hvorpaa stod Ordene: »Marehalm har ogsaa Øre. Skaaret ned, Grøn Bande!«

Triste i Sind travede »Grøn Bande« hjem til Strandby. En ekstra Fodtur paa en Mils Vej er ret uudholdelig, naar den ingen Resultat har. Godt i al Fald, at man havde fundet de 8 sjældne Æg.

Næste Morgen mødte i Strandby Forskole »Grøn Bande«s Fører med et straalende rødt Æg, som han stolt fortalte sin Lærer, at han havde taget fra en Rede

ude ved Fjorden. Han glemte at fortælle, at man samtidig havde tage 7 andre Æg fra samme Rede. Læreren var højlydt for-
 bavset over det mærkelige Æg, hvis Mage
 han, trods det, at han var gammel Ornito-
 log (Fuglekender), aldrig havde set. Med
 sine skarpe og mistænksomme Øjne op-
 dagede Læreren nu paa Skallen en Del
 Prikker og Streger. Var det et tilfældigt
 Lune af Naturen? Ikke helt! Prikkerne og
 Stregerne dannede nemlig mærkelig nok
 en Række Morsebogstaver, som Læreren
 ved Hjælp af en Lommebog fik tydet til at
 sige: »Velbekomme. Skaaret ned, Grøn
 Bande!!!« En Anelse greb Læreren. Hur-
 tigt slog han Ægget i Stykker. Det var et
 dejligt haardkogt Hønsæg, farvet udven-
 dig med rød Farve. — — —

Bandeførereren blev flov og stammede
 noget om Paaskeæg og Paaskespøg og
 skyndte sig blussende rød sin Vej. — Læ-
 rereren lo længe og hjerteligt. — Da Dreng-
 en kom hjem, maatte han, rigtig godt gal
 i Hovedet, lade 7 dejlige, rødmaalede
 Hønsæg forsvinde.

Hjemme i Skovby havde man en munter

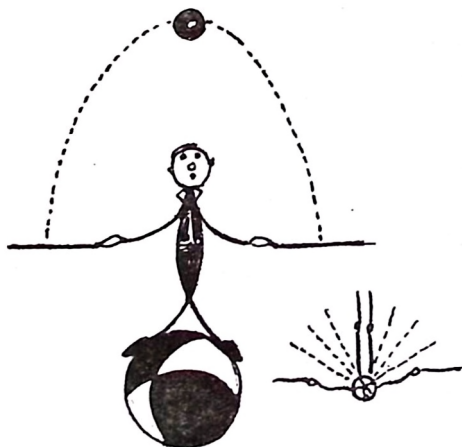
Komsammen. Nej, hvor »Blaa« morede
 sig ved Tanken om, at Spøgen med de røde
 Hønsæg i den hjemmelavede Rede var
 blevet opdaget. Ingen havde dog ventet, at
 en Lærer vilde blive blandet ind i Sagen,
 men da det nu ogsaa rygtedes til Skovby,
 havde »Egern« jo unægtelig lidt Medliden-
 hed med sin Kollega i »Grøn«; men det
 var sikkert en god Lære for »Grøn«, saa
 mange Gange de ikke havde vist Medli-
 denhed med de Fugle, hvis Æg de røvede.
 Historien med den udklædte Dukke i Sko-
 ven havde »Blaa« ogsaa iagttaget fra et
 Skjul i Skoven. Naar »Blaa« havde været
 saa godt orienteret om »Grøn«s Færden,
 skyldtes det, at »Blaa« havde sendt en
 Spion ud for at holde Øje med »Grøn«,
 det var ogsaa ham, der havde arrangeret
 Reden med de 8 røde Æg. — Efter disse
 vel overstaaede Drillerier mente man i
 »Blaa«, at man godt kunde begynde For-
 handlinger med »Grøn« om et mere kam-
 meratligt Forhold til fælles Fornøjelse.

Peter Tini.

(Næste Gang stiftes Unionen »Blaa-
 Grøn«, der straks træder til Handling.).

Boldlege

Nu er Foraaret jo kommet, og Marmorkugler
 og Bolde kommet frem, saa det kunde vel være

helt morsomt at faa et Par nye Boldlege.

Den første hedder »Boldgymnastik«.

Til denne Leg skal I bruge to Boldtræ eller

to Stykker Træ paa omtrent 8—10 cm i Bred-
 de. — Man har et Boldtræ i hver Haand og hol-
 der Bolden i Bevægelse ved at slaas mellem dis-
 se. Ved Øvelsens Begyndelse holder man Arme-
 ne strakt fremme og Stykke fra hinanden, men
 derefter føres de lidt efter lidt ud til Siderne,
 saa at de til sidst holdes udstrakt til højre og
 venstre, hvorpaa Armene atter føres sammen
 til Udgangsstillingen. Hele Tiden skal Bolden
 slaas mellem Boldtræerne og maa ikke en en-
 ste Gang falde paa Jorden. Billedet til venstre
 skal illustrere denne Boldleg, og Figuren til
 højre skal forsøge at vise den spillende set oppe
 fra, og de punkterede Linier markerer Foran-
 dringen af Armstillingerne.

Den anden kan vi kalde »Vekselbold«.

Den fordrer to Deltagere med hver to Bold-
 træ, et i hver Haand. De skal staa i en Af-
 stand af 2—3 m fra hinanden og holde Bolden i
 Bevægelse mellem sig ved skiftevis at slaas til
 den med højre og venstre Haands Boldtræ.

Den ene Spiller slaar først et Højreslag, Mod-
 spilleren slaar tilbage med venstre Haand, den
 første Spiller tager imod og returnerer Bolden
 med venstre Haands Boldtræ, Modspilleren gør
 det samme med højre Haand o. s. v. Den, som
 det ikke lykkes at tage imod Bolden eller an-
 vender det forkerte Boldtræ, har tabt.

Den afrikanske Jungle-Telegraf

Af John England.

For hundrede Aar siden opfandt to engelske Opfindere Wheatley og Cook den elektriske Telegraf, og i Dag er man f. Eks. i Stand til at sende et Telegram fra London til Kapstaden paa mindre end en Tusindedel Sekund.

Vi er holdt op med at undre os over det mystiske og hemmelighedsfulde i den elektriske Telegraf, fordi vi fuldt ud forstaar, hvordan den er indrettet og virker. Men hør nu: Her er et virkelig mystisk Telegrafsystem, der er ligesaa gammelt som Verdens Skabelse — nemlig det mørke Afrikas Trommetelegraf.

Under Boerkrigen skete det Gang paa Gang, at naar de engelske Styrker enten havde vundet eller tabt et Slag, saa vidste indfødte Stammer over 1500 km borte Besked om Begivenheden faa Minutter efter at den havde fundet Sted.

Hvorledes kunde dette gaa til?

Der er stadigvæk ingen, der forstaar, hvorledes det sker. Men man kan ikke drage i Tvivl, at det er saadan. Opdagelsesrejsende som Richard Burton, Stanley og Surtees, for blot at nævne tre, har meget fuldstændige Oplysninger om Trommetelegrafen. Af deres Resultater kan man danne sig en Teori, men intet andet.

Hver eneste Landsby af praktisk talt ethvert Folkeslag ligefra det nordøstlige Sudan og ned til Kapstaden i den sydlige Spids af Afrika, har sine Telegrafister. De er Trommeslagere og almindeligst knyttet til Stammens Høvding. Disse Trommeslagere er opdraget med »Trommesproget«. Rytmen af Slagene og den benyttede Tromme sender ganske bestemte Lyde, der hver for

sig betyder et Ord, ud over Fastlandet med dets Ørkener, store Savannaer, uigennemtrængelige Buskadser, udstrakte Søer og dampende Urskove.

Afrikas Trommer er mange forskellige. Lad os f. Eks. tage Trommerne hos Akin Aboudkar-folket, hvis fornemme Høvding er den berømte Sir Ofori Atta, den eneste adlede Negerhøvding.

Disse Trommer er cylindriske og ca. 5 Fod høje. Overfladen er af tykt Skind og omkranset med Dødningshoveder. Høvdingen har Døgnet rundt to faste Trommevagter, og disse Mænd er i Stand til at udsende et hvilket som helst Budskab, f. Eks. en Indkaldelse til Stammepalaver vil flyve over hele Busklandskabet ved Guldkysten, over 500 km, i Løbet af faa Minutter.

Det er ved Hjælp af Trommetelegrafen, at den enevældige Hersker udsender og modtager Nyheder fra hele sit Rige.

Under et Besøg paa Guldkysten tilbragte Forfatteren en Dag sammen med Sir Ofori Atta i Kibi. Her i en Landsby, der bestod af primitive Hytter, havde denne særegne afrikanske Hersker et stort Palads. Han lod servere The for mig og viste mig bagefter, ikke uden Stolthed, sine Trommer. De blev opbevaret i et Hus for sig selv, bevogtet af to pragtfulde Negre, her var Krigstrommerne, der, naar de røres, betyder ligesaa meget for Afrikanerne som Marsellaisen for Franskmandene. Hvis din Vej nogen-sinde skulde falde forbi her, til den store Kakaoplantage-Koloni, vil du altid kunne kende Forskel paa Krigstrommerne og de almindelige Palavertrummer. Krigstrommerne er opfindsomt dekoreret med Hjerneskalder.

Man antager at Trommeslagene efterhaanden er blevet en Slags rytmsk Sprog, der er blevet gjort fuldkomment gennem Tusinder af Aar og nu kan tales saa hurtigt som Trommeslagerne kan slaa paa Trommen.

Afrikaneren er naturligvis ikke i Stand til med Trommetelegraf at sende Meddelesler med samme Lynets Fart, som den hvide Mand er, men han har inden for sine Muligheders Grænser fuldkommengjort et Telegrafsystem, der i lange Tider har været et stort Mysterium, og den Dag i Dag maa sætte os i Forundring.

Tegning af
Baden-Powell af en
afrikansk Trommeslager

»Jeg« — »Jeg« — »Jeg«!

Telefonselskabet i New York lavede en Undersøgelse for at faa konstateret, hvilket Ord, der blev benyttet mest under Telefonsamtalerne. De har maaske allerede gættet Resultatet: Det er det personlige Pronomen »Jeg« — »Jeg« — »Jeg«. Det blev benyttet 3,990 Gange i fem Hundrede Telefonsamtaler. »Jeg« — »Jeg« — »Jeg«!

Hvis De ser et Gruppefoto, hvor De selv er med, hvem kikker De saa først efter?

Hvis De tror, at andre Mennesker interesserer sig for Dem, saa spørg: »Hvis jeg døde i Nat, hvor mange Mennesker vilde saa savne mig?«

Hvorfor skulde Folk være interesseret i Dem, naar De ikke er interesseret i Folk?

Vind Venner.

Saaledes lyder et Afsnit i Øjeblikkets største Succes paa Bogmarkedet: »Vind Venner (Indflydelse og Fremgang)«. Bogen er paa nuværende Tidspunkt i Amerika solgt i 665,000 Eksemplarer.

Hvad er det for en Bog? En ny »Borte med Blæsten«? Eller Bibelen i revideret Udgave? Nej! Men Grundtanken er som i Oxford-Bevægelsen: Vær god mod andre! Kan man da skrive en tyk Bog om det Emne? Det er gjort — og det er gjort mesterligt! Men det er den mærkeligste Bog, der endnu er udkommet.

Det er paa én Gang en filosofisk-spændende Haandbog. Det lyder mærkeligt, men — bygget paa Grundlag af verdensberømte Psykologers (Forfattere, Politikere, historiske Berømteders, Industrimænd) Erfaringer — giver Bogen Vejledning i:

- 1) Kunsten at omgaas Folk, 2) Maader at vinde Venner paa, 3) Metoder, De kan anvende, hvis De vil have Folk til at have samme Mening som De, 4) Maader, hvorpaa man kan faa Folk til at se paa Tingene uden at fornærme dem, 5) Breve, som giver mirakuløse Resultater, 6) Anvisninger til at gøre Deres Hjem lykkeligere.

Det er en Bog, der altid har været savnet, men ingen har tænkt paa eller maaske turdet kaste sig over denne Kæmpeopgave.

Dale Carnegie

er Forfatteren til den mærkelige Bog. Han er ikke i Familie med den berømte Stifter af Carnegie-Fondet, men paa sit Felt en lige saa stor Vejgører. Kun en Idealist kan skrive en Bog som denne.

Dale Carnegie er født i Missouri paa en Gaard ti miles fra Jernbanen. Han saa ikke en Bil for han var tolv Aar. Og i Dag, seksogfyrre Aar gammel, kender han Jordens fjerneste Afkroge — fra Hongkong til Hammerfest. Og een Gang var han nærmere Nordpolen end Byrd var Sydpolen. Denne Missouri-Dreng, der engang fik 5 Cents i Timen for at plukke Jordbær, faar nu en Dollar i Minuttet for at lære store Forretningsmænd, hvordan de skal udtrykke sig.

Denne tidligere Cowboy, der engang red Kvæget sammen i det vestlige Dakota, rejste senere til London og oprettede forskellige Kursus under Protektorat af Prinsen af Wales.

Unge Carnegie maatte kæmpe haardt for at faa lært noget. Han blev boende hjemme paa Forældrenes lille Gaard og red hver Dag paa Hesteryg til og fra Skole. Hjemme malkede han Køer, huggede Brænde og fodrede Svin, og om Aftenen studerede han latinske Verber ved en

EN MÆRKE LIG BOG

Dale Carnegie

Tællepraas, indtil Øjnene sved og Hovedet begyndte at nikk.

Af seks Hundrede Elever i den Fortsættelsesskole, hvor Dale gik, var han én af de seks, der ikke havde Raad til at bo paa Skolen. Han skammede sig over sin Fattigdom og udviklede et Mindreværdskompleks. Samtidig kikkede han sig om efter en Udvej til at tjene Penge. Han fandt paa at øve sig i at tale. Han talte, naar han humpede til og fra Skole til Hest. Han holdt Taler, mens han malkede Køerne. Og han anbragte sig selv paa et Hølæs og holdt voldsomme Taler mod den japanske Immigration, mens Høns og Duer forskræmte for til alle Sider.

Men til Trods for al Iver og Anstrengelse mødte han kun Nederlag paa Nederlag. Han var atten Aar dengang — følsom og stolt. Han blev saa mismodig, ja, saa deprimeret, at han tænkte paa at begaa Selvmord. Saa pludselig begyndte det at gaa. Der blev afholdt Konkurrencer i Veltalenhed ... og han vandt.

Indflydelse og Fremgang.

Carnegie fandt ud af, at den Mand, der har Ordet i sin Magt, har Indflydelse. Og dette betyder igen Fremgang. Veltalenhed i Forening med gode Kundskaber er Vejen fremad. Carnegie hævder, at enhver Mand kan tale, naar han bliver gal i Hovedet. — Giv den ubetydeligste Mand i Byen et voldsomt Kæbestød, og De skal se, han vil springe op og tale med en Tungefærdighed, Varme og Temperament, der vil gøre en Cicero misundelig. Men sæt en Mand paa en Talerstol, og De vil hurtigt erfare, at han, hvis han mangler Selvtillid, ikke kan sige to fornuftige Ord!

Det er Selvtilliden, Dale Carnegie i sine mange Kursus har lagt Vægt paa. Men der skal naturligvis andre Egenskaber til. Hør blot: 1) Vær oprigtig interesseret i andre Mennesker, 2) Smil! Smil! Smil! 3) Husk, at en Mands Navn for ham er Sprogets sødeste Lyd, 4) Vær en god Tilhører. De skal opmuntre andre til at tale om sig selv.

Bogen er udkommet paa Jespersen og Pios Forlag.

Knud Overs.

N. C. Rasmussens rene Druevine

anbefales

Odense

Firmaet grundlagt 1879

VI LEVER I NATUREN

Nu er Foraaret her

Gaa Morgenture

Staa en Dag rigtig tidlig op og gaa en Tur i Skoven.

Noget af det første du kan iagttage er sikkert Kragerne, som samler sig i et eller andet højt Træ før, de drager ud efter Næring. Derfra fordeler de sig over Markerne, hvor de ivrigt spejder efter Føden. De følger Plovfuren for at opsamle Oldenborrelarver, lurer ved Musehuller, gennemstrejfer Haver og har kort sagt noget at bestille overalt. Henimod Middag søger Kragerne igen hen til et Træ og holder Middagshvil. Om Eftermiddagen flyver de igen ud og om Aftenen samles de i stor Mængde paa bestemte Steder lige som for gensidig at drøfte Dagens Begivenheder.

Ved du, at Kragen allerede begynder at rugge i denne Maaned?

Læg Mærke til Smaafuglene

Naa, vi maa tilbage til Morgenvandringen. Hør hvor Droslen synger smukt, se Fuglekongerne i Grantoppene og hør deres »Tsit-Tsit«. Paa Skovbunden hopper en lille Fyr rundt, det er Gærdesmutten, den undersøger hver Gren, hvert Blad og iler fra den ene Busk til den anden. Dens tiltalende Sang bestaar af mange smukt afvekslende Toner, der gaar over til en fortræffelig Trille, som mod Slutningen bliver dybere. Kan-ske hører du ogsaa en Banken paa et Træ. Det er sikkert Flagspætten, som er den mest almindelige, den anden, vi har, hedder Grønspætten.

Nu skal den snart til at tænke paa Reden, og saa taaler den ingen af sin Lige paa sine Ene-mærker. — Du kan sikkert let faa Spætten hen i din Nærhed ved at banke med en Blyant paa et Træ. Den tror da, at det er en fremmed Spætte, og den vil den saa jage væk.

Skovplanterne

Kig ogsaa efter Skovplanterne, som viser sig ualmindelig tidligt i Aar. Sidste Gang skrev jeg ogsaa lidt om de tidligste Blomster. Lagde du Mærke til en Fejl? Der stod nemlig, at »Eranthis slynger sine grønne Blade«; i Stedet skulde staa »Gedeblad eller Kaprifolium slynger o. s. v.«

Træernes Knopper bliver tykkere og tykkere

for hver Dag nu. Hylden er allerede udsprungen.

Hvis du nu er temmelig længe om din Vandring og Solen rigtig har begyndt at varme, saa gaa til en Skovsø, hvis en saadan findes i den Skov du vandrer i.

Snogen

Hører du saa noget rasle i Græsset, da er det muligt, at det er en Snog, der er ude at sole sig. Det kan ske den flygter ud i Vandet, og saa svømmer den for det meste med Hovedet over Vandet.

Kender du lidt til Snogen, da vil du synes, at den er et smukt og tiltalende Dyr i Modsætning til Hugormen. Kig med det samme i Skovsøen efter Salamander. Ved du, hvor den opholder sig om Vinteren?

Jo, der er nok at iagttage, men begynd tidlig om Morgenen. Sidste Aar saa jeg paa en Morgentur Mikkell luske langs et Hegn i Retning af et Høsehus.

Kun ved lydløst og uset at snige dig frem kan du vente at faa Øje paa det større Vildt.

Kunde du ikke tænke sig at gøre Alvor af en saadan Tur i din Paaskeferie, som falder saa sent i Aar. Og send saa et Referat af Turen til Redaktionen for »Spejdernes Magasin«, mærket: »Vi lever i Naturen«.

Det bedste Referat vil senere blive genfortalt under denne Spalte. Jeg er spændt paa, hvor mange, der »lever i Naturen«.

God Tur.

PK

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

10 pCt. Rabat til alle
Spejdere.

1. PRÆMIEN VED DET STORE ? I KØBENHAVN

Var et komplet Patruljeudstyr, skænket af Korpsets Depot. Patruljeudstyret bestod af et Telt med 2-delte Tonkingstænger med dobbelte Messingled. I Teltet, der er forsynet med et første Klasses Underlag, kan ligge 6—7 Mand.

Endvidere et Patruljekogesæt, den gode danske Kopi af Kelly-Øksen med Læderhylster, 1 Fodfolksspade i Hylster og en Lærredsvandspand paa 5 l.

Patruljekogesættet bestaar af 3 Aluminiumskogekar af forskellig Størrelse, saaledes at de kan stilles indeni hinanden. Til Kogesættet hører endvidere en Jernstegepande med aftagelig Hank. Kogekarrene har en stor Fordel derved at der er ingen skarpe Kanter, alt er blødt afrundet, saa de er nemme at rengøre. A propos Rengøring, saa husk hver eneste Gang, din Patrulje har brugt et Kogekar over et Baal, da at gøre det rent ind- og udvendigt med det samme. Saa kan Kogekar og Pander holdes fuldstændig som nye meget længere, end hvis man lader Sod og Snavs bide sig fast.

Øksen er en nøjagtig Kopi af den fine Kelley-økse, og dens svajede Skæft ligger godt i Haanden. Hylsteret er af svær Oksehud, der ikke let lader sig slide. Gaa altid med Øksen i Hylster, naar den ikke bruges eller ikke er hugget i Blok, saa hele Æggen er dækket af Træ.

Spaden, der ogsaa er i Hylster, er det Stykke Materiel, der ofte forsømmes af en Patrulje. Husk altid at holde jeres Spade ren for Rust og Jordklumper, og naar den ikke skal bruges i længere Tid, f. Eks. mellem Lejrene, smøres Bladet ind i Vaseline, der bevarer Staalet. Spaden skal holdes skarp baade paa Forkanten og Siden, saa den kan bruges til at hugge Græstørv med.

Vandspanden maa man huske at tørre fuldstændig, før den pakkes bort efter Lejren, og under selve Lejren skal den hænge med Vand i. Den maa ikke staa paa Jorden, da Bunden saa raadner.

VOR FLYVENDE MEDARBEJDER

venter i Anledning af Foraaret til næste Nummer med sin Artikel om Vandforsyningen til en Storby. I Stedet bringer vi denne Gang en Artikel om Fuglefotografering, i det Haab at nogle af jer vil tage denne ædle Kunst op.

I en kommende Fotokonkurrence vil der blive særlig gode Præmier for Dyrefotografering.

1. Præmie i det store ?

(København)

et komplet Patruljeudstyr

udsat af

Det Danske Spejderkorps Depot

(Frilufts-Magasinet)

Skindergade 27 - K.

Dette var et Par gode Raad til den Patrulje, der vandt Patruljeudstyret, men en hvilken som helst Patrulje har Lov til at benytte sig af dem.

Der spørges:

Under Elektrikermærket er der 4 Punkter. Skal man tage dem alle 4 eller kun eet af dem?

Svar:

Spejderen skal tage dem alle 4.

Der spørges:

Om man kan faa gode Cykelkort (evt. med Lejrpladsanvisninger over Syd-Sverige; især Ruten Helsingborg—Göteborg og til den norske Grænse .

Hvis der findes saadanne Kort, vil jeg gerne vide, hvor de kan faas og hvormed de koster.

Svar:

Skriv til: Gads Boghandel, Vimmelskafte 32, København K., efter en Fortegnelse over »Generalstabens litografiska Anstalts Förlags Kort. Heraf fremgaar, hvilke Kort der findes, og hvor meget de koster.

Angaaende Lejrpladser kan man i Sverige som Regel faa Lov til at slaa sig ned hvorsomhelst.

KORPSET RUNDT

KONG RINGS FLOK

1. Januar blev der startet en ny Ulveflok i Rodby paa Lolland (Sydhavsdivisionen) med Frk. Else Schroder som Flokfører. Der har i lang Tid været Ønske om en Ulveflok i Byen, men først nu er det lykkedes at finde en Fører, og der mødte da ogsaa 13 Drengene den første Dag, og de er mødt troligt hver Gang siden allesammen foruden et Par Stykker til. Deres allerførste Tur foregik i Regn og kold Blæst, og Flokføreren tænkte paa at tage hjem et Par Timer før af den Grund, men det

MEDDELELSE TIL KORRESPONDENTERNE
-55D,,85EAAG9,,G?389189IB3J3HI1B1D451B1
83,DE,,5991I,,AA-B449EB189AA-15D93J9M2\$198
9,,BI,,?4T

Med Spejderhilsen

Handwritten signature

Her er Belysningstabellen for April

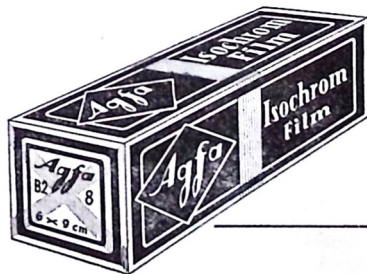
I April belyser vi med Agfa Isochrom-Materiale 18/10° DIN ved Solskin i Tiden fra Kl. 8—17:

Motiv	Blende	Belysningstid (Sek.)	Filter
Aabent Landskab	5,6—6,3	1/150	lyst
	8—9	1/100	lyst
Landskab med Forgrund	5,6—6,3	1/100	lyst
	8—9	1/50	lyst
Brede Gader -- lyst Træværk	5,6—6,3	1/100	lyst
	8—9	1/50	lyst
Personer eller Grupper i det Fri	4—4,5	1/100	lyst
	8—9	1/25	lyst
Portræt-Optagelser i det Fri	4—4,5	1/50	lyst
	5,6—6,3	1/25	lyst

Mangler Solskinnet, saa belyser vi dobbelt saa længe eller tager en Blende større — det samme gælder for Tiden før Kl. 8 og efter Kl. 17 (ved Solskin). Bruger De ikke Filter, belyser De paa den næstfølgende Tid eller bruger en Blende mindre.

Her er Filmen til al Slags Vejr -

Agfa Isochrom

var der ikke Tale om, at Ulvene vilde med til. Naar der stod Kl. 15 paa Modeske-maet, saa skulde Turen ogsaa vare til Kl. 15! Det er rigtige Ulve de, og man maa haabe, at deres gode Eksempel smitter andre Steder paa Sydhavsoerne.

1. EBELTOFT

havde fornylig Tropstur til Ebeltoft Skov, hvor Patruljerne tog fat, hver efter sit Program. Staben havde bl. a. set sig nødsaget til at fælde et Træ, som stod i Vejen, hvis den ikke i Tide havde fundet en bedre Maade at maale et Vandløbs Bredder paa. — Ja, der er »Træk i Sele-tøjet« i Ebeltoft; vi er i Træning til Som-merens Konkurrencer!

Spejdere

kommer altid tørskoet hjem paa

Bjørnelæder
CHROMGARVET
IMPRÆGNERET SAALELÆDER

Holder 2-3 Gange længere!

KONG HANS' TROP, Aalborg:

Troppen afholdt en Aften i Februar et spændende Orienteringsløb, som formede sig som et Byløb. Holdene, der hver bestod af 3 Mand, kom ud for mange vanskelige Opgaver, som de fleste dog klarede flot.

Troppen og Flokken er stadig i god Fremgang, og det paatænkes at oprette en Patrulje i Svenstrup.

VEDELS EGNE, København.

Der spores betydelig Fremgang i Trop-pens Styrketal. Vi har i den sidste Tid haft et Par ganske udmærkede Øvelser med 1. og 6. Vesterbro — har haft en Patrulje-vandring i en Week-end, som resulterede i en Sejr til »Vibe«, der vandt et Telt med Tilbehør — og endelig har vi nu faaet oprettet »Vedels Egne Ro-vers« foruden, at vi nu har faaet la-vet vort Tropslokale i Orden.

1. RUDKØBING

(ligger paa Langeland. Red.)

Den igennem det sidste halve Aar løbende Patruljekonkurrence er nu afsluttet, og Sejren tilfaldt 4. Pa-trulje.

2. AARHUS melder:

Sammen med Oddertroppen har vi slaaet Katten af Tønden. Forud for dette foregik den traditionelle »Bjørnejagt«, hvor Spejderne tæver Staben d.v.s. Tropsførere og Trops-assistenter. Naturligvis vandt Spej-derne.

JENS BANGS TROP

Troppen har indledet en hidsig Avis- og Reklamekampagne i Byen for at hverve nye Medlemmer. Styr-keantallet er siden 1. December for-øget med 40 pCt. og Troppen tæl-ler nu ca. 50 Md., men vi er ikke tilfreds, vi skal videre frem — 65 Md. er Maalet.

3 nye Patruljer er dannet, nemlig Hjortene, Maarene og Pumaerne, de arbejder mægtig energisk og har i Løbet af 1 Maaned klaret Rekrut-proven alle Mand.

En spændende Patruljekonkurren-ce raser nu paa sit højeste.

Konkurrencen bestaar af: 3 Hi-ker, 3 Orienteringsløb samt (Fortsættes Side 70)

Korpsmanøvrer.

Paa Søspejdermødet i Odense i Februar vedtoges det, at der skulde afholdes Korpsmanøvrer i Farvandet omkring Samso, antagelig i Begyndelsen af Juli Maaned. Dette vil for Søspejderne blive Aarets store Begivenhed, noget vi forøvrigt har ventet paa i mange Aar. Forberedelserne er allerede i fuldt Sving. Det er Meningen, at vi vil søge at samle det størst mulige Antal Fartøjer uanset disses Størrelse. Aalborgfolkene, disse brave Fyre, vil een Gang for alle gøre den Paastand til Skamme, at de ikke kan komme særlig langt omkring med deres Utzon-Joller, de kommer med hele Flaaden. Aarhus møder med »Dreadnoughten«, den store 10-Tonner, Odense med 1 Kutter og 1 Jolle plus 4 Kajakkere o. s. v.

Der vil blive etableret en stor Teltlejr i Land, hvor Madlavning bl. a. ogsaa vil finde Sted. Dagene vil blive optaget af Konkurrencer og Kapsejladser, Udflugter rundt paa den vidunderlige Ø, Lejrbaal o. m. a.

I hvert af de følgende Numre af Bladet vil der fremkomme Meddelelser om Sommerens store Foretagende. Sørg i god Tid for, at din Sommerferie kan komme til at ligge i Begyndelsen af Juli.

Uniformen.

Det er nu vedtaget, at vi skal gaa over til at bruge de uldne Uniformer som Landgangsuniform over hele Linien. Det betyder selvfølgelig ikke, at I, der ikke har dem, pludselig skal anskaffe dem; men naar I fremtidig skal købe, skal det altsaa være de uldne Bluser og lange, uldne Benklæder.

Flot Gestus.

Skibsreder A. P. Møller, der er Ejer af Odense Staatskibsværft foruden at være Reder for alle »Mærsk«-Baadene, har skænket Odense-Troppen 400 Kr.

Luksustrop.

Aalborg kan. — Efter sidste Tropsfest, der gav et pyramidabelt Overskud, har Troppen stiftet en urørlig Grundfond paa 2000 Kr. Sikke nogle »Kapitalister«, men lige meget, til Lykke, Aalborg!

Væk med Fangsnoren.

Selv om den hvide Fangsnor pynter kolossalt

paa Uniformen, er den dog upraktisk paa Arbejdsuniformen. Paa Førermødet blev det derfor ogsaa vedtaget, at den fremtidig kun maa bruges til Gallapaalkledning, ved Parader o. l.

Aalsgaarde Trop.

Hvor mange af jer aner, at der findes en Trop, ganske vist kun paa 7 Mand, i Aalsgaarde ved Helsingør. De har ingen egentlig Anlægsbro til deres to Joller, men maa hale dem op paa Stranden. Der er mange Maader at klare den paa.

Klargøring.

Nu kommer den Tid, hvor det gaar paa Livet løs med Tilrigningen, en herlig Tid, en Længslernes Tid, hvor vi hver Dag gaar og haaber paa snart at kunne lægge ud. Men lad være med at være alt for utaalmodig, sørg hellere for at tage dit Nap med Skrabning og Maling og al anden Vedligeholdelse. Kæl for dit Patruljefartøj og sørg for, at alt er i forsvarlig Stand, sørg for, at netop dit Fartøj bliver Søspejderflaadens smukkeste og bedste »Skiv«. Steen.

Gucces
Chocolade
 den fladeste Fiksestykke

A/S GALLE & JESSEN

Orden, Præcision, Dagbogføring og Kontingentindbetaling. Panterne og Uglerne kæmper om 1. Pladsen.

Zig-Zag SUPER

Den uovertrufne Kampbold

Ses overalt

Faas overalt

*Til Fods,
paa Cykle,
paa Week-end
eller paa Fjortendagstur*

Vandrebogen

af Sophie Pedersen og
R. Fabricius

er den bedste Ledsager

Se Bogen hos Din Bog-
handler

Pris: Kr. 2.75

CHR. ERICHSSENS FORLAG

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Raadhustræde 17. København K.
Tlf. Palæ 4058

3. AABENRAA TROP OG 1. AABENRAA TROP
havde i Februar Maaned en rigtig Dyst med hinanden. Det blev 1. Aabenraa, der gik af med Sejren, og fik for denne »Bedrift« tildelt en stor forsolvet Skovmandsøkse af den fungerende Storgildemester V. Rossent.

1. RANDERS

holdt i Januar sammen med de to andre Troppe den aarlige Fødselsdagsfest. Alt klappede som det skulde, og de forskellige Sketch, der opførtes, gjorde som altid stor Lykke hos Publikum, Ulveungerne fik mægtigt Bisfald, de tager straks Publikum med Storm.

I Februar havde vi en dejlig Tur Fastelavns-søndag med Tondeslagning. Vi tager nu fat paa Udstyrelsen af vort nye Tropslokale, samt træner ivrigt til Foraarsturneringen.

Troppen staar nu med 36 Spejdere og 25 Ulve.

AABENRAA-SPEJDERNE

har i lang Tid savnet deres Spejderhytte »Aabæk-Hytten« — som brændte i Sommeren 1936. Der er nu af det virk-somme Kolonneraad med J. Mogensen og Chr. Wive i Spidsen skaffet Midler til Raadighed til Bygning af en ny Hytte. Hytten vil blive en Del større end den gamle — og vil antagelig staa færdig til Sommeren.

SYDHAVSDIVISIONEN

I Anledning af den tidligere Lolland-Falsters Divisions 20 Aars Jubilæum i Aar har den taget Navneforandring til Sydhavsdivisionen. Samtidig bliver der indført et Divisionsmærke, der ses afbildet her. Hvis du ikke kan gætte, hvad Teg-

ningen overst paa Mærket forestiller, kan du spørge en Spejder fra Sydhavsoerne derom. Mærket er udført med gyldengul Tegning paa blaa Bund og bæres paa højre Arm. Hver Trop og Flok har en lille rød Prik paa Landkortet der, hvor de hører hjemme, saa nu kan du altid se paa en Sydhavsbo, hvor han kommer fra.

CHR. D. IV's TROP, Hillerød,

afholdt den 12.—13. Februar Week-end med Natløb paa 50 km gennem Nordsjælland. Om Søndagen var der en Række Opgaver i primitiv Spejdersport (Bøf paa Spid og Snobrød).

SCT. CLEMENS TROP

(8. Aarhus) havde fornylig inviteret 4. Aarhus Trop og Søspejdertroppen »Kaperen« til Delta-gelse i en Kammeratskabsdag.

Alle tre Troppe marcherede om Formiddagen med Sct. Clemens Trops Orkester i Spidsen ud til Stadion, hvorfra der startedes paa et Orienteringsløb. — Om Aftenen fortsatte det kammeratlige Samvær med Film og anden Underholdning.

8. Aarhus »Viber« vandt Orienteringsløbet og fik ved Kammeratskabsaftenen overrakt den udsatte Stenedrøbe.

Det blev en mindeværdig Dag for de tre Troppe.

1. NAKSKOV TROP

Søndag den 27. Febr. slog vi Katten af Tønden i en stor Købmandsgaard, hvor det gik fornuftigt til, og vi fik bl. a. Konfekt, Sodavand og Boller. Da Klokken var 4, gik Turen atter hjem.

3. AABENRAA

Spejderorkesteret var Søndag den 6. Marts paa Turné til Hokkerup, Holbø, Kollund og an-

dre Smaabyer, hvor Orkesteret spillede til nogle Fester, som afholdes i nævnte Byer.

1. CHARLOTTENLUND TROP

har afholdt en meget vellykket Tropsfest i Skovriderkroen. Efter Indmarch til Jamboreesangen fremsagde Troppens mindste Spejder Prologen og derpaa underholdt Troppens Spejdere de ca. 600 Gæster med forskellige Sketches, bl. a. Chr. Richardts Studenterkomedie »Kong Rosmer«. Der var Tombola og Amerikansk Lotteri. Stemningen var hele Aftenen god, og Festen gav et stort Udbytte.

ODENSE SØSPEJDERTROP

Den 27. Februar afholdt Troppen Tropsfest paa Restaurant »Bristol«. Aftenen var en Genta-gelse af Tropsfesten i Januar, der fik for lidt Tilslutning, men denne Fest opvejede fuldt ud den sidste. Først en Underholdning paa omtrent 2 Timer, der vakte ualmindeligt stort Bifald. Derefter Bal til lidt ind i de smaa Timer. Amerikansk Lotteri med fine Gevinster og ellers intet Pengeafpresseri, men Aftenen gav et godt Over-skud alligevel, saa at Troppens økonomiske Stilling ikke er daarligst.

Penge er jo desværre Magt.

Fornylig arrangerede 1. Aarhus Trop med overvældende Tilslutning den traditionelle Frijsenborg-Tur med Køretur til Hammel med »Grisen«, stort Orienterings-

Ny
HELLESENS
Konkurrence for
Drenge og Piger

Kuponen findes paa alle
Hellesens Tørellementer fra 1. Maj

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Thors Specialvask

Det bedste. Det billigste. Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 . Telf. 9770 (5 Ledn.)

Vogne over hele Byen hver Dag

SPEJDER

Smaating og Sysager
til Mor henter du hos

Hans Bach

Gl Kongevej 86 . Telf. 14031 - 2919

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44
København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

løb og efterfølgende Afslutning og Kaffe-
bord med over 100 Deltagere. Dundrende
Succes!!!

FALKONERTROPPE

meddeler: Vi har fra 1. Oktober haft en Pa-
truljekonkurrence i Gang, i hvilken nogle Pa-
truljer lavede Bromodeller, Lejrpanoramaer og
viste Lejrfærdigheder. I Patruljekonkurrencen
vandt Høgepatruljen.

Fastelavnssøndag afholdt 1. Søborg
Trop Fastelavnssfest, hvortil 2. Søborg var
inviteret med. Man samledes ved Trops-
huset i Marienborg Allé, hvor Katten blev
slaaet af Tønden. Kattekonge blev baade
for Ulvenes og Spejdernes Vedkommende
to raske Fyre fra 1. Søborg, der hver fik
et smukt Kompas og et »Tjickerlicker« i
Tilgift. Derefter var der fælles Chokolade-
drikning i Tropshuset.

I det hele taget er der ved at komme
et godt Samarbejde i Stand mellem de to
Søborg Troppe.

SCT. JOHNS TROP, København.

Patruljerne arbejder for fuldt Drøn paa Byg-
ningen af Borde og Bænke til Tropslokalet. Hver
Patrulje skal bygge sit Bord og sine Bænke. Pan-
terne og Sct. Bernhards Patruljen blev allerede
færdig paa faa Dage.

FRA GAASETAARNETS BY oplyses:

Fastelavns Søndag var Kong Volmers
Trop og Flok til Terrænleg og Tøndeslag-
ning i Næstved.

Efter en drabelig Dyst med Vinderen af
Sydpolsøvelsen, Næstved Trop, fik K.V.T.
Revanche fra sidste Aar med en overlegen
Sejr.

Syd-Kolonnens 3 Troppe Præstø, Næst-
ved og Vordingborg, havde samlet 80 Sp.
og Ulve til denne Tur — hvilket lover
godt for Spejderarbejdet i Syd-Kolonnen i
Fremtiden — K.V.T. tæller nu 46 Spejdere
og 15 Ulve.

Der er Grøde i Arbejdet.

1. GREVINGE TROP

Den 13. Februar klarede vi vor første
Tropsfest med stuvende fuldt Hus. Vi hav-
de solgt henved 700 Lodsedler, og vi fik
af hele Festen et Overskud paa ca. 300 Kr.

1. ROSKILDE

har i Fastelavnen haft Besøg af Holte og Van-
løse, hentede dem ved Stationen Kl. 9. Marcherede
sammen gennem Byen til Boserup. Stor Tæve-

øvelse i Skoven. (Roskildenserne var Blegansigter, »Holteserne« og »Vandiserne« under Anførsel af »Flakkende Filler« og »Rygende Mand« Rødhuder). Da Øvelsen blev fløjtet af, var der kun een »Rødhud« tilbage. Om Eftermiddagen Tøndeslagning i Tropshuset.

1. HADERSLEV

I Haderslev afholdes for Tiden et Nødhjælpskursus ledet af Reservelæge Marner. Troppen tæller 40 Spejdere og 18 Ulve.

FRA BORNHOLM

1. Rønnes Patruljer ligger midt i en stor Konkurrence, der strækker sig over det meste af Vinteren. Bl. a. skal hver Patrulje lave en Model en miniature af en ideel Patruljelejrplads. 30. April til 1. Maj finder en stor Patruljeturnering Sted i Almindingen, hvori baade Aakirkebys, Nexø og Rønnes Patruljer deltager. Træningen er i fuld Gang.

1. GRAASTEN oplyser med et stort Smil:

En Dag havde alle Patruljer (hver for sig) Øvelse. Øvelserne var udelukkende baseret paa at prøve den enkelte Spejders Evner. Den 27. Febr. slog vi Katten af Tønden sammen med Flokken ved Alfs Hule. Tønden var fyldt med de herligste Lækkerier, men faldt desværre alt for tidligt. OR blev Kattekonge. Kl. 11,45 samledes vi paany ved Jernbanestationen for med fuld Musik (Redekam) at modtage Divisionschef Krebs, der besøgte Byen i Anledning af Forberedelser til Lejren, der skal afholdes her til Sommer.

1. SILKEBORG.

Søndag den 27. Febr. var vi ude at slaa Katten af Tønden. Det foregik med Liv og Lyst, og Tønden fik nogle ordentlig nogle paa Gøgen og Kattkongen fik en mægtig Daase Sukker. Bag- eller svømmede vi i Boller og Chokolade.

FRA 1. ESBJERG TROP hører vi:

Alle Troppens Spejdere over den fastsatte Alder for Blod-Donorer har meldt sig til Optagelse i det frivillige Blod-Donorkorps, der forestaas af det herværende Sct. Georgs Gilde. Den 15. Marts afholdt Troppen Forældrefest med Forevisning af Jamboree-Filmen. Troppens Haandværkerpatrulje er gaaet i Gang med Indretning af et nyt Troplokale.

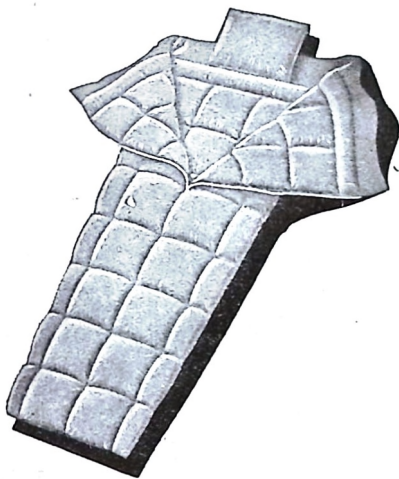
ØRKILD TROP

afholdt Søndag den 6. Marts stor Spejderfest, hvortil Forberedelserne havde staaet paa i lang Tid.

DANA

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose. Lun og let som et Duntæppe.

DANA

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Java-Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

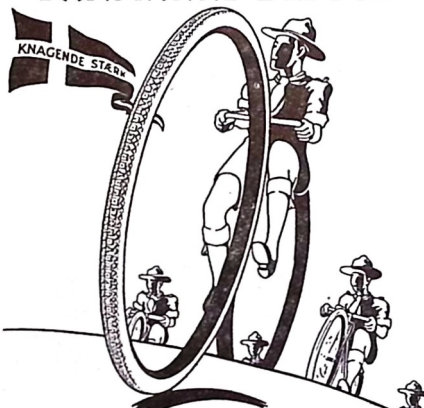
Forhandles af Sports- og Manufakturforretninger, samt Spejderkorpsets officielle Depot.

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

**HØEGH'S
LAKRIDS KONFEKT**

DANMARKS BEDSTE

**SCHIØNNING & ARVÉ'S
CYKLEGUMMI**

Hos **HENRY HANSEN**

kober De med største Fordel
GÖRISCHE
OLYMPIC
CRESCENT

CYKLER

NØRREVOLD 82
vis à vis Nørreport St. Palæ 4045

RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

VIBERNE

som Detektiver

(Fortsat fra Side 54)

Pakke og give ham denne her, saa slipper jeg for at gaa derned, du kan faa et Par Ord med om det, og saa for Resten hilse fra mig.»

Manden talte som i fuld Fortrolighed og uden den ringeste Tøven.

»Jo, det vil jeg forfærdelig gerne, giv mig kun Brevet.«

Petersen gennemrodede sine Lommer 'og halede et Stykke Papir og en krollet Konvolut frem, han kradsede et Par Ord ned og lukkede Brevet.

»Maaske du saa vil lægge den anden Pakke herind paa Tilbagevejen, men du maa vist skynde dig, for Toget holder ikke ret længe, og min Neve tager med direkte til Odense. Du kan kende ham paa, at han er rødhaaret, — naa Tak skal du have, god Nat!«

Børge havde faaet Pakken og ilede videre mod Stationen, medens Petersen med et Smil blev staaende og fulgte ham med Øjnene, til han var forsvundet.

»Det var nu en god Idé, det er godt, at man forstaar at sætte Drengene i Arbejde — Spejder — Ho — ho —. Tom skal nok give ham Spejder!«

Børge's Hjerne arbejdede. Han tænkte paa den mærkelige Vending, Sagen havde faaet. Han var meget opsat paa at faa at vide, hvad Pakken indeholdt, og et Øjeblik var han lige ved at vende om, for at tage de andre med paa Raad, men han kom hurtigt i Tanker om, at det vilde være hensigtsmæssigt at sikre sig den Pakke ogsaa, der var med Toget.

Da han naaede Stationen, var Klokken 12 Minutter over Otte, og næppe var han kommet ud paa Perronen, før Toget buldrede ind. Hans skarpe Øje opdagede hurtigt en Dreng, paa hvem Signalementet kunde passe, desuden lænede Drengen sig søgende ud af Kupévinduet.

»Er det dig, som skal tale med Chauffør Petersen?« spurgte han Drengen, der stirrende ransagende paa ham.

»Hvad rager det i Grunden dig?«

»Hov, hov — jo ser du, hvis det er dig, saa har jeg nemlig et Brev til dig fra Hr. Petersen.«

Drengen brækkede Brevet og gennemlæste det.

»Naa, det ser ud til at være rigtigt, stik mig saa den Pakke, du har, saa skal du faa denne her,« sagde han, efter at have læst Brevet, og viste nu Børge en lang smal Pakke.

Børge tøvede, men med en Hurtighed, der fuldstændig overrumplede ham, snappede Drengen Pakken og forsvandt ned ad Mellemgangen. Børge var imidlertid hurtig i Vendingen, han rev Kupédøren op og fo'r ind i Vognen hvor han løb paa en Konduktør.

»Naada, hvad er det, du laver her?«

»Der er en Dreng med Toget, som jeg skal have fat paa, han har stjaalet en Pakke fra mig, og —«

»Naa, jeg kan se, at du er Spejder, det er min Son ogsaa, nu skal jeg hjælpe dig, hvor stak han mon hen?«

Børge fo'r hen til Gennemgangen, lige tids nok til at se Drengen forsvinde ud ad den modsatte Dør, og uden at give nogen nærmere Forklaring, optog Børge straks Forfølgelsen.

Drengen, der aabenbart stolede paa, at han var sluppet bort fra Børge, og at denne vilde spille sin Tid med at gennemsege Toget, gav sig derfor god Tid og slentrede ud paa Gaden, Børge naaede ham derfor hurtigt. »Halloj!« raabte han, idet han fo'r hen paa Siden af Drengen: »Jeg maa have at vide, hvad du har i den Pakke dér.«

Drengen, der blev hundeangst, lod Pakken falde og søgte at slippe bort, men Børge havde ikke lært Jiu-Jitsu for ingenting, saa et Øjeblik efter laa Drengen paa Jorden ved Siden af sin Pakke, og det var med en vis Stolthed, at Børge afleverede ham til en tillende Betjent.

»Vil De tage Dem af denne Dreng, Betjent! Han har været med til et Tyveri, og jeg skal nok staa inde for, at det forholder sig rigtigt.«

Betjenten tog Børges Meddelelse for gode Varer og halede af med den ulykkelige Dreng, der maatte følge med hen til Hr. Knudsens Bolig, hvor hele Optoget blev modtaget med den største Forbavselse af Hr. Knudsen og de ventende Viber.

Efter at Børge havde fortalt dem, hvad der var sket paa Banegaarden, aabnede hans Far paa sit eget Ansvar de to Pakker. Den ene viste sig at indeholde alle Juvelerne, medens den anden — den Pakke den rødhaarede Dreng havde haft med — indeholdt 9.000 Kroner i Seddelpenge.

»Hør for Resten,« udbød Børge, »Drengen har i en af sine Lommer et Brev fra Petersen. Vi maa vist hellere se, hvad der staar i det!«

Drengens Lommer blev gennemrodede, og efter et Øjebliks Søgen var Papiret fundet. Det indeholdt følgende Meddelelse:

»Se at faa fat paa den Pakke, som Spejderen, der giver dig dette, har. Lad være med at give ham din Pakke; prøv paa om du kan slippe væk

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

A/S De Forenede Mineralvandfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.
TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sædmælk og Jerseymælk stammer udelukkende fra Besætninger, der har bestaaet Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret, eller telefoner til C. 38510 (Ledn.)

I Lejren bruges kun

Wolff & Arvé^S

Leverpostej
Bayerske Pølser
Fiskeboller
Marmelader
Ærter, Bønner etc.

Faas hos alle Købmænd

fra ham og kom saa straks hen til mig. Iøvrigt maa du ikke foretage dig noget i Sagen.»

Resten af Historien er snart fortalt. Petersen blev arresteret og aflagde straks fuld Tilstaaelse; det viste sig, at han allerede i længere Tid havde syslet med Tanken om at aabne Juvelforsendelsen. Han havde saa under Transporten lavet Motoruheldet uden for sit eget Hjem, og mens hans medskyldige, Hans, lod som han laa og reparerede Vognen, krøb Petersen ind i denne og fjernede med en Stiksav en Del af Laaget, hvorved han blev i Stand til at erstatte Juvelerne med Mursten.

Den rødhaarede Dreng viste sig at være »ansat« hos en Hæler i København og var beskæftiget ved dennes Filial i Odense.

I Løbet af et Øjeblik var Rygterne om Viberens Bedrift ude over Byen.

Hr. Knudsen selv holdt en Tale for dem, hvori han takkede dem paa det hjerteligste for den hurtige og fikse Opklaring paa Forbrydelsen.

Selvfølgelig var han nu overbevist om, at det Drengene lærte som Spejdere, kunde have stor Betydning i givet Tilfælde, og det var derfor med største Glæde, at han nu lod Børge fortsætte med at være Spejder.

Især var han imponeret over at Viberne formaaede at klare Sagen helt paa egen Haand uden Politiets Hjælp. Som Tak for den store Tjeneste Viberne havde gjort ham, forpligtede han sig nu til at gøre alt, hvad der stod i hans Magt, for at gøre Spejderbevægelsen populær i Middelfart, og han vilde yderligere skænke Vibepatruljen et splinternyt Telt, som de kunde have Glæde af netop nu, da Lejræsonen stod for Døren, og i en lang, dejlig Sommerferie.

Tryksager

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 . Telf. Central *10.493

PERSSONS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. Palæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou,
Fiolstræde 19, København K.
Tlf. Palæ 4526, Lokal 2.

SPEJDESPORT

for Førere og Røvere.

Redaktør: cand. mag Erl. Fossum Hansen.
Nylandsvej 113, F. Gothåb 6691.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a, København K.
Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10 493.

FOTOGRAF

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

OPLAG ca. 9000

Annoncepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side 150.00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75.00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37.50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18.75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %

Farvetryk Specialtilbud

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %

Bladet udkommer 10 Gange aarligt. Ikke i Aug. og Jan. Bladet er obligatorisk Medlemsblad for alle Medlemmer af Det Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2^a
København K. Telefon BYen 8630